Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XVII nr. 807 | vineri 18 iunie 1965 | 8 pagini 25 bani

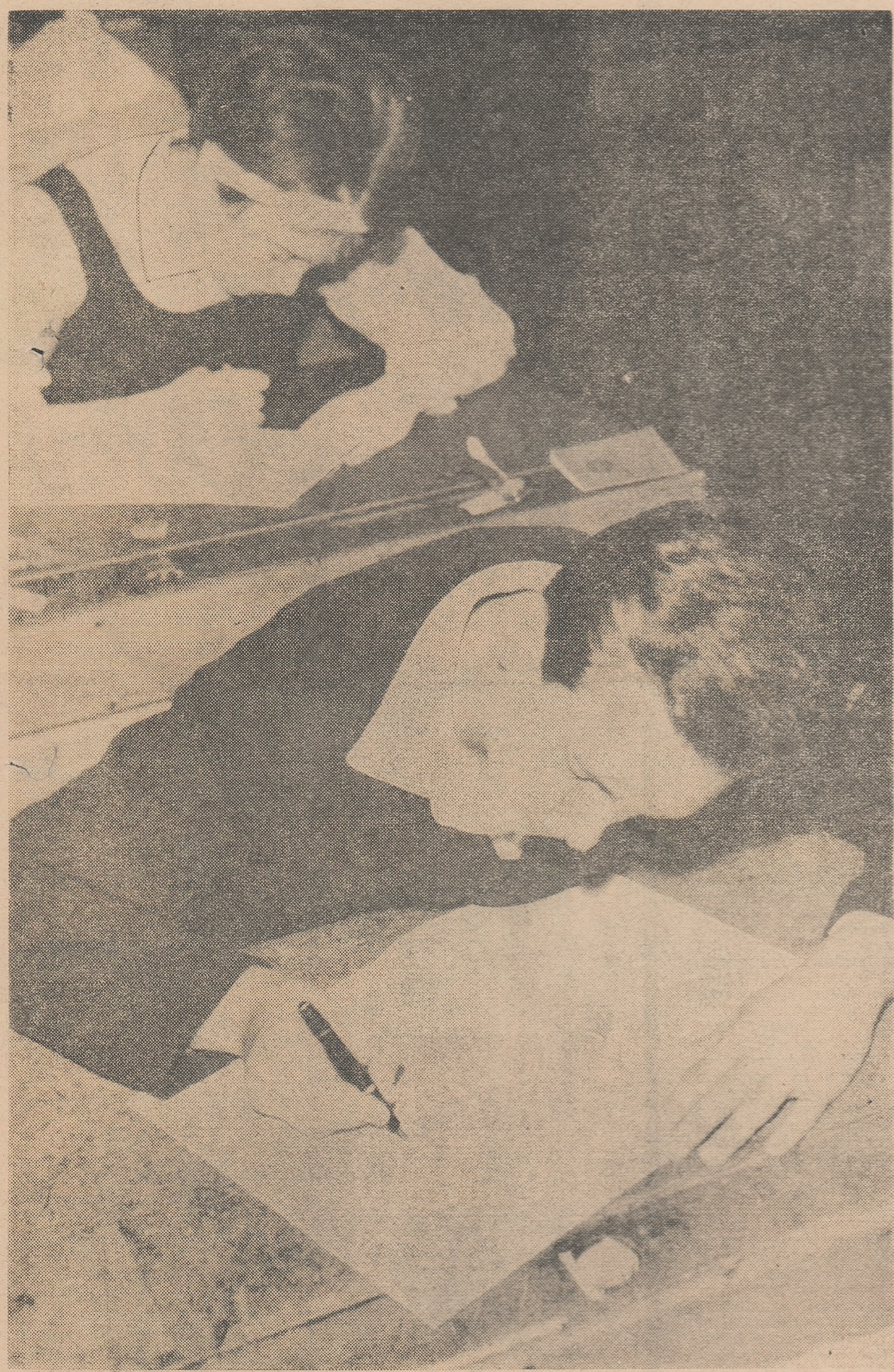

Foto: ION POPOVICI

Examen de maturitate. Se cîntăresc capacitățile actuale, posibilitățile de dezvoltare ale celor care vor contribui la construirea viitoarelor obiective ale socialismului și comunismului. Și din toate amfiteatrele încărcate de emoții se aude replica sigură, răspunsul ferm al tinerilor, care arată că ei vor putea să se încadreze deplin în mersul impetuos spre înălțimi al întregului popor.

În întîmpinarea Congresului partidului

Dorința de a întîmpina cel de al IV-lea Congres al partidului cu rezultate cît mai deosebite în muncă a mobilizat puternic cadrele didactice din școlile raionului Roman. Angajamentele luate de ei în cinstea acestui mare eveniment din viața partidului și a întregului popor au și început să devină fapte.

Astfel, se desfășoară într-un ritm rapid construcțiile de noi săli de clasă în comunele Deleni, Săbăoani, Poenari, Doljești și Vulpășești. Pînă la data începerii Congresului partidului vor fi terminate toate reparațiile curente la școlile din raion. De asemenea, acestea vor fi înzestrate cu mobilier nou. S-au și distribuit 1 200 de bănci. În curînd vor pleca spre școli alte 360 de bănci, 100 de mese de lectură și alte importante cantități de mobilier modern necesare desfășurării în condiții cît mai bune a procesului instructiv-educativ.

Asigurarea unei vacanțe cît mai plăcute elevilor din școlile raionului se numără și ea printre angajamentele luate de organele de învățămînt și de cadrele didactice ale raionului Roman în cinstea Congresului. Se prevede trimiterea a peste 1 000 de elevi în excursii și drumeții, precum și a unui număr însemnat de elevi în taberele regionale sau în taberele republicane de la munte și de la mare.

Munca avîntată desfășurată de profesorii, învățătorii și educatoarele din raionul Roman dă certitudinea că angajamentele luate de ei în cinstea celui de al IV-lea Congres al partidului vor fi realizate cu cinste.

■

Cu rezultate deosebite în muncă întîmpină Congresul partidului și cadrele didactice din școlile orașului Bacău. Acestea au asigurat o pregătire temeinică a absolvenților claselor a VIII-a și a XI-a pentru examene. Probele trecute pînă în prezent la Școala medie nr. 1, de exemplu, arată roadele pozitive ale muncii profesorilor, mobilizați de către organizația de partid la o activitate intensă în cinstea Congresului.

Cadrele didactice ale acestei școli au desfășurat o muncă însuflețită și pentru pregătirea unei expoziții în cinstea Congresului, care va cuprinde lucrări ale elevilor — materiale didactice confecționate sub conducerea profesorilor, caiete, referate ținute în ședințele cercurilor pe obiecte etc.

În același timp, în școală se desfășoară o muncă susținută în vederea redeschiderii cursurilor în toamnă: reparații curente la clădirea școlii, revizuirea fondului bibliotecii, a utilajului laboratoarelor, a materialului didactic.

■

Multiple și profunde legături cu practica, cu viața — iată ce caracterizează expoziția școlilor din raionul Griviță Roșie deschisă recent în cadrul manifestărilor închinate de oamenii școlii celui de al IV-lea Congres al partidului. Lucrările cuprinse în această expoziție înfățișează amplu preocupările cadrelor didactice din raion pentru realizarea unui învățămînt profund științific, cu o tot mai mare eficacitate educativă.

Panouri cu diagrame, fotografii și desene dau vizitatorului o imagine de ansamblu asupra rezultatelor obținute în activitatea școlară. Numeroase exponate înfățișează, în continuare, roadele muncii desfășurate în școli. Se remarcă, printre acestea, aparatele și panourile demonstrative realizate cu elevii de profesorii de matematică, fizică, chimie și științe naturale de la școlile generale de 8 ani nr. 170, nr. 171, nr. 176, nr. 183, ca și de la Școala medie „Aurel Vlaicu" sau de la școlile medii nr. 6 și nr. 40. Se găsesc astfel aici panouri pentru demonstrarea legilor lui Ohm și Kirchhoff, un miograf pentru înregistrarea contracțiilor musculare, secțiuni în relief pentru diferite lecții de zoologie etc. Rețin atenția, în același timp, harta cu fotografii care prezintă imaginile caracteristice ale principalelor localități din țară, realizată la Școala medie „Ion Neculce", ca și albumele și fotomontajele realizate la școlile medii nr. 3, nr. 4 și nr. 6.

Expoziția înfățișează și progresele înregistrate pe linia utilizării la lecții a mijloacelor audio-vizuale moderne. Stîrnesc interes îndeosebi exponatele legate de folosirea aparatului de proiecție cinematografică și a epidiascopului la Școala de 8 ani nr. 171 sau la Școala medie nr. 6, ca și cele legate de folosirea magnetofonului și a picupului la Școala medie „Aurel Vlaicu".

Prezentînd aspecte ale mersului ascendent al învățămîntului nostru sub îndrumarea partidului, expoziția este o chezășie a capacității cadrelor didactice de a îndeplini sarcinile trasate școlii în proiectele de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R.

oameni ai școlii

Dintr-o flacără, altele, și altele

În Sebeș, orașul din depresiunea Apoldului, care sub prospețimea atît de atrăgătoare de astăzi păstrează vestite monumente medievale, în Sebeș, locul unde făceau odinioară popas diligențele în drumul lor de la Istanbul la Viena și Paris, lucrează astăzi ca profesor de istorie la școala medie tovarășul Roland Taborski. Un om tînăr, energic, care-și iubește specialitatea și munca de educator, un om care nu se mulțumește să muncească la nivel obișnuit, ci caută să dea cît mai deplină capacitatea sa în tot ceea ce întreprinde.

Dacă am spune că elevii lui sînt bine pregătiți, ar fi suficient pentru a înțelege că este un profesor conștiincios, bun, dar nu ar fi destul pentru a-l cunoaște. Profesorul Taborski, deși se află în primii ani de profesorat, a înțeles un lucru foarte important pentru un educator — că, pregătindu-i cît mai bine pe toți elevii săi, are datoria să descopere totodată printre ei pe aceia care pot merge mai departe decît cerințele culturii generale cuprinse în programa clasei respective la specialitatea pe care o predă și să-i ajute să-și dezvolte înclinațiile și cunoștințele în această direcție. Patru dintre absolvenții clasei a XI-a din acest an au ales pentru specializare în învățămîntul superior istoria. Aceștia vin deseori la el acasă pentru a împrumuta lucrări de specialitate, monografii, citesc uneori alături de el în bibliotecă, îl însoțesc în vizitele la muzeul orașului. Profesorul Taborski stimulează interesul elevilor săi pentru studiul istoriei prin modul cum predă lecțiile, prin datele interesante pe care le prezintă pentru a ilustra ideile principale și prin recomandările pentru lectură, în afara manualului, pentru cei care ar dori să o facă.

Îl cunoaștem acum în parte pe tovarășul Taborski, dar numai în parte. Fiecare om are și preocupările sale în afara obligațiilor profesionale, preocupări pentru timpul liber, care țin mai mult de chemările inimii și care-l integrează ca om. Care sînt aceste preocupări ale profesorului Taborski? Necunoscuta se află în datele deja cunoscute ale problemei — profesor de istorie care nu se mulțumește cu realitate de mijloc, într-un oraș cu multe comori lăsate de secolele trecute. Răspunsul se impune cu exactitate matematică — cercetător al istoriei.

Lumina pe care i-o proiectează peste ani documentele îl face să uite de întunericul nopții, și îl prind uneori zorile citind. Dar rodul consumării în acest fel a orelor tîrzii sînt noi lumini prin care el îmbogățește istoriografia Sebeșului. A făcut comunicări în cadrul Societății de științe istorice și filologice. Una din ele se referă la trecutul presei locale, alta la situația meșteșugarilor, calfelor și ucenicilor din părțile locului la începutul secolului XX. Tema la care a lucrat cu deosebit interes în ultimul timp este „Figuri istorice și călători prin Sebeș".

Asupra ipotezelor emise în domeniul istoriei profesorul Taborski, tînărul Taborski, se oprește cu mult interes atras de dorința de a contribui la stabilirea certitudinii. Caută, cercetează — în biblioteca Muzeului raional din Sebeș, în Biblioteca centrală universitară din Cluj, în Biblioteca orășenească din Sibiu. Merge adeseori după izvoare istorice la Blaj, la Alba Iulia. Totodată în biblioteca proprie se adună mereu tratate, dicționare, monografii și alte izvoare istorice.

Era firesc ca trăsăturile care-l caracterizează pe omul acesta să-l ducă — aici, în orașul păstrător al unor vestite monumente istorice — la pasiunea pentru cercetare. Căci urmele istoriei par numai, dar nu sînt tăcute. Ele vorbesc cu puternice ecouri și tovarășul Taborski știe că ele n-au spus încă totul, că mai au multe și multe de spus.

Dacă personalitatea orașului Sebeș este marcată puternic de monumentele medievale pe care le păstrează, putem spune că personalitatea profesorului Taborski este marcată de legătura strînsă pe care o păstrează cu trecutul acestor locuri, de apropierea pe care o simte față de anii îndepărtați ai istoriei acestui oraș. Iar din această flacără care arde viu în inima lui se aprind flăcări în inimile elevilor pe care-i formează, îi crește — și aceasta îl definește ca educator.

E. M.

Directoarea școlii

Există oameni ale căror acțiuni — începînd de la cele esențiale pînă la acelea socotite de amănunt — poartă pecetea unei deosebite capacități organizatorice, a unui veritabil talent în acest domeniu. Din rîndul unor asemenea oameni face parte profesoara Sebastiana Mihai.

Am cunoscut-o cu ani în urmă, pe cînd conducea Grupul școlar comercial din Craiova și răspundea de activitatea cercului pedagogic al învățămîntului profesional și tehnic din localitate. Sub îndrumarea ei, Grupul școlar comercial și-a cucerit, pe merit, o reputație trainică de școală fruntașă, iar cercul pedagogic devenise unul din cele mai active cercuri din țară, inițiind numeroase acțiuni eficiente legate de specificul pregătirii cadrelor de muncitori și tehnicieni.

De curînd, aflîndu-ne iar la Craiova, ne-am întîlnit din nou cu tovarășa Mihai, acum directoarea Școlii medii nr. 3 din localitate.

Cînd am intrat în biroul ei, conspecta un tratat de matematică superioară recent apărut. Ne-a spus, închizîndu-l cu oarecare regret: „Caut să profit de fiecare oră liberă, ca să mă țin la curent cu noutățile în domeniul specialității mele de bază". Am putut constata astfel că și-a păstrat întreagă dragostea pentru disciplina căreia i-a consacrat în primul rînd preocupările sale, strădania neîntreruptă către perfecționare și autodepășire pe acest tărîm.

Am discutat din nou despre munca din școală. Impresia generală cu care am rămas a fost aceeași: o muncă excelent coordonată, în care rigoarea și exigența conducătorului se îmbină cu deplina valorificare a calităților și posibilităților fiecărui membru al colectivului didactic.

Am căutat să ne dăm seama, din discuțiile purtate cu această experimentată directoare, cu profesorii care lucrează sub îndrumarea ei, de ceea ce stă la baza capacității sale organizatorice. Vorbeam despre unul sau altul din aspectele concrete ale muncii instructiv-educative, despre legătura cu organizația U.T.M. cu familia. Și ne-am dat seama din aceste discuții că esențialul în munca tovarășei Mihai constă în faptul că, la ea, inițiativele creatoare găsesc totdeauna cale larg deschisă și sprijin permanent. Întregul climat creat în școală asigură realizarea celor mai valoroase inițiative didactice, posibilitatea unui larg schimb de păreri, a consultării reciproce atît pe tărîmul specialității propriu-zise cît și pe tărîm pedagogic.

Această atmosferă se bazează nu mai puțin pe deosebitele calități pedagogice ale directoarei, care se reflectă atît în relațiile cu elevii cît și în relațiile cu cadrele didactice, în obiectivitatea deplină, în căldura și principialitatea care o caracterizează. Consemnate succint, rezultatele muncii sale se vădesc în succesele obținute de elevii școlii la examene, la olimpiadele de matematică, fizică-chimie și literatură, în linia mereu ascendentă a nivelului calificării de specialitate și pedagogice a tinerilor profesori care-și desfășoară activitatea în școală.

AL. C.

Activitate neobosită

De 31 de ani învățătorul Gheorghe Țaica pregătește generație după generație, pe copiii din Baia de Arieș. Foștii lui elevi — cei mai mulți lucrători la renumitele exploatări minere din împrejurimile Băii de Arieș — vin și azi, cu drag, să-l vadă pe dascălul care le-a pus pentru prima dată condeiul în mînă. Căci legătura dintre dascăl și școlarii săi a rămas mereu proaspătă, cu toată trecerea anilor. Nu-i de mirare, de aceea, că în cancelaria Școlii medii din Baia de Arieș, unde tovarășul Țaica îndeplinește funcția de director adjunct, întîlnești deseori oameni din Lita Română, din Sartas, din Arada, Giurgiut sau Brăzești, veniți să împărtășească fostului lor învățător o bucurie, să-i ceară un sfat.

Gata să-și împărtășească și celor tineri experiența, învățătorul Gheorghe Țaica ia adesea cuvîntul în ședințele cercurilor pedagogice, la consfătuirile cu directorii. De-a lungul anilor au învățat din experiența lui pedagogică zeci de cadre tinere, care au devenit la rîndul lor învățători fruntași.

Entuziast propagator al culturii, militant pe tărîm social, comunistul Gheorghe Țaica a luptat neobosit, sub îndrumarea partidului, pentru viața nouă care pulsează astăzi în țară. Mulți foști analfabeți s-au ridicat cu ajutorul lui la lumina științei de carte. Și tot el a fost acela care, la îndemnul partidului, a însuflețit pe locuitorii din Sartaș, Brăzești, Baia de Arieș să ridice în comunele lor localuri de școală menite să-i cuprindă pe toți copiii de vîrstă școlară și să le creeze cele mai bune condiții de învățătură.

Activitatea neobosită pe care învățătorul Gheorghe Țaica o desfășoară pe tărîm profesional și social i-a adus prețuirea caldă a tuturor celor care îl cunosc. Pentru meritele lui în muncă a primit numeroase distincții semn al dragostei și respectului pe care le poartă partidul, statul, întregul popor celor ce s-au dedicat cu devotament nobilei misiuni de a crește și educa tînăra generație.

M. R.

În perioada 1961—1965 au fost asigurate învățămîntului mari capacități de școlarizare. Investițiile pentru dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului vor urma, în anii cincinalului, o linie mereu ascendentă.

ŞCOALA ÎN CINCINAL

Înflorirea culturii noi, socialiste, pe toate dimensiunile, în anul celui de al IV-lea Congres reflectă nivelul tot mai înalt de civilizaţie pe care avîntul economiei socialiste multilateral dezvoltate şi creşterea bunei stări a oamenilor muncii din oraşe şi de la sate l-au atins în dezvoltarea societăţii sub conducerea partidului.

Anii şesenalului se înscriu în noua istorie a României ca o confirmare pe plan superior a justeţei politicii P.M.R. şi a capacităţii de creaţie şi de energie a poporului nostru muncitor, mobilizat în opera de desăvîrşire a construcţiei socialismului. Recunoaşterii transformărilor fundamentale realizate în ţara noastră şi a chibzuinţei cu care ele au fost îndrumate şi susţinute i se adaugă înaltul prestigiu de care se bucură pe plan mondial.

Rolul deţinut de învăţămîntul nostru de toate gradele în acest avîntat mers înainte este demn să figureze printre marile succese ale poporului nostru. El reprezintă forţa ştiinţei şi a culturii ca mijloc de abordare şi de soluţionare a marilor sarcini ale construcţiei vieţii noi.

În anii care au trecut de la Congresul al III-lea al partidului şi pînă astăzi, şcoala noastră de cultură generală, marea poartă de intrare în ştiinţă şi cultură, şi-a definit structura — învăţămîntul obligatoriu de 8 ani, învăţămîntul mediu de 12 ani — şi-a înmulţit cadrele calificate, şi-a îmbunătăţit metodele de lucru, şi-a îmbogăţit baza materială cu noi spaţii de muncă şi asistenţă şcolară.

Intrat în circuitul culturii prin generalizarea învăţămîntului de 8 ani, întregul nostru popor poate face azi faţă unor sarcini superioare pe linia desăvîrşirii construcţiei socialismului şi a trecerii la comunism.

În lumina învăţăturii marxist-leniniste, aplicată creator la particularităţile noastre specifice, învăţămîntul nostru de cultură generală se întemeiază pe valorificarea în profunzime a experienţei proprii, pe contactul cu experienţele popoarelor socialiste şi ale altor popoare, pe orientarea inspirată din datele noi furnizate de cercetarea ştiinţifică — pedagogică şi psihologică — din ţara noastră şi din lume.

Şcoala noastră intră astfel în noul cincinal, 1966—1970, cu forţe crescute. Înarmată cu toate mijloacele de cercetare, de sistematizare, de valorificare ştiinţifică şi de aplicare creatoare în procesul de învăţămînt, ea poate păşi cu încredere pe drumul unei activităţi superioare. Experienţa ei verificată şi confruntarea cu alte experienţe sînt o garanţie a capacităţii ei în realizarea noilor sarcini.

Proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea economiei naţionale în perioada 1966-1970, avînd în vedere proporţiile dezvoltării economiei în viitor, prevede pe seama şcolii o importantă sarcină de cadre: 550.000, din care 310.000 de muncitori calificaţi prin şcoli, circa 130.000 de cadre medii de specialitate şi circa 110.000 de cadre cu pregătire superioară.

Ridicarea nivelului de cunoştinţe, ca sarcină de aliniere la progresul tehnic în producţie şi la dezvoltarea cercetărilor ştiinţifice fundamentale, este asigurată, în primul rînd, de şcoala de cultură generală. De aici rolul important atribuit în proiectul de Directive şcolii medii, care se va extinde în anii următori.

Dacă proporţiile crescute ale dezvoltării economiei noastre în noul cincinal pot fi satisfăcute cantitativ prin creşterea capacităţii de şcolarizare a tuturor categoriilor de instituţii de învăţămînt, alinierea la sarcinile calitativ superioare ale economiei şi culturii reclamă — şi proiectul de Directive o exprimă categoric — ridicarea nivelului calitativ al învăţămîntului ca urmare a îmbunătăţirilor ce se vor aduce sistemului de învăţămînt. Această cerinţă care caracterizează dezvoltarea învăţămîntului în cincinalul viitor va domina întreaga orientare şi activitate creatoare a lucrătorilor din învăţămînt.

Problema calităţii este într-adevăr o problemă de studiu ştiinţific, dar, mai presus de toate, o problemă a cadrelor, a muncii calificate la catedră. Institutele pedagogice de 3 ani şi învăţămîntul pedagogic din universităţi au în această privinţă o mare răspundere. De aici pornind, numărul şi calitatea cadrelor vor duce la tot mai multe catedre calitatea şi eficienţa lecţiilor. Contactul cu ştiinţa al cadrelor existente, pasiunea cercetării, conducerea procesului de învăţămînt după cele mai noi metode, interesul pentru masa elevilor, considerată nu ca o expresie abstractă, ci ca o realitate vie, diferenţiată, în care dospesc forţele creatoare ale viitorului, sînt condiţii care pot asigura coeficienţi ridicaţi de calitate, controlul avizat şi îndrumarea competentă, stimulează eforturile şi pun în lumină realizările. Consfătuirile, lecturile pedagogice, sesiunile ştiinţifice, Consiliul şcolilor, organizate după criterii noi, pot activiza confruntarea opiniilor, popularizarea bunei experienţe, critica tovărăşească şi constructivă. Răspunderea familiilor în supravegherea şi susţinerea muncii individuale a elevilor trebuie să fie mai temeinic angajată în problemele şcolii.

Şcoala noastră a dovedit şi pînă acum marea sa capacitate de adaptare la condiţii nou create şi zelul său pentru realizarea sarcinilor primite. Înconjurată de avîntul spre învăţătură al întregului popor şi îndrumată de partid, ea are astăzi bune condiţii pentru a face un salt de calitate.

În urmărirea acestui important ţel merită atenţie — după părerea noastră — şi unele aspecte de conjunctură ale epocii, care determină un ritm trepidant al procesului de învăţămînt şi o lipsă de răgaz suficient pentru sedimentarea cunoştinţelor şi asimilarea lor de către elevi, ca mijloace proprii de afirmare. Progresul vertiginos al ştiinţei şi tehnicii în vremea noastră pune în corelaţie, aproape an de an, descoperiri, invenţii noi şi complicate procedee interesînd practica, deschide noi perspective gîndirii şi culturii în general, care surprind — nu rare ori — capacitatea noastră de adaptare. Aceasta se reflectă în învăţămîntul de cultură generală în disproporţia din ce în ce mai accentuată între volumul crescînd de cunoştinţe şi cadrul fix de ore afectat prelucrării lui metodice şi asimilării. În aproape acelaşi cadru de ore ca şi acum 40 de ani se predă un volum de cunoştinţe de două sau, poate, de trei ori mai mare. E o adevărată virtuozitate să încarci, la scurte intervale, acelaşi număr de ore cu noi şi noi sarcini de cunoştinţe şi să menţii totuşi în echilibru disproporţia care se accentuează. Numai că, în procesul de învăţămînt, o asemenea operaţie provoacă o tensiune care se caracterizează prin goană pentru terminarea materiei la profesori şi o lecţie nouă după alta, oră de oră, la elevi; motiv nu neînsemnat de supraîncărcare.

Afluxul continuu de cunoştinţe aduce după sine şi o mobilitate fără astîmpăr a planurilor de învăţămînt, a programelor şi a manualelor, integral sau pe posturi: un alt aspect de instabilitate care pune şcoala într-o necurmată încordare de adaptare.

Pentru realizarea calităţii procesului de învăţămînt socotesc necesară o delimitare — fie ea şi relativă — a noţiunii de cultură generală şi aducerea ei pe planul mediu al cadrelor generale ale societăţii, care uneşte cadrele de toate specialităţile şi în afara specialităţii, în necesitatea de a găsi, în schimbul lor de opinii, un limbaj comun în care să intre şi ştiinţa, şi tehnica, şi arta, şi literele, şi filozofia, şi sportul. O delimitare a noţiunii de cultură generală ar menţine învăţămîntul de cultură generală la sarcinile sale proprii.

În al doilea rînd, să se asigure o stabilitate, cel puţin pe timpul unui cincinal, a procesului de învăţămînt, dîndu-i posibilitatea unui exerciţiu mai îndelungat al mijloacelor sale, a unei observaţii pe termene spaţiate a rezultatelor sale, a unui curs deliberat al dezvoltării sale. Stabilitatea cadrelor la seriile respective de elevi, stabilitatea planurilor şi programelor, stabilitatea manualelor, a sistemului de educaţie.

Receptivitatea la nou şi la modern, în acest răstimp, să fie lăsată în condiţii de răgaz şi de confruntare calmă cu experienţa organelor de cercetare şi de experimentare care, în urma concluziilor trase, sînt în măsură să avizeze introducerea în sfera culturii generale a noilor cunoştinţe.

Cred că aceste măsuri ar da o respiraţie mai largă procesului de învăţămînt şi un ritm asigurat, în care noul îşi va pune în valoare necesitatea.

PETRE DRĂGOIESCU
profesor emerit

Un studiu corespunzător necesităţilor

Nouă, celor care lucrăm în şcoală, proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al Partidului Muncitoresc Român cu privire la dezvoltarea economiei naţionale în perioada 1966—1970 ne pune în faţă sarcina de mare însemnătate de a ridica nivelul calitativ al învăţămîntului, astfel încît tînăra generaţie să fie cît mai bine pregătită pentru a face faţă cerinţelor construcţiei socialiste.

Fireşte, această sarcină impune fiecărui profesor să facă eforturi continue pentru propria lui perfecţionare, pentru ridicarea nivelului fiecărei lecţii, fiecărei activităţi pe care o desfăşoară cu elevii. În acelaşi timp, consider că este necesar să fie îmbunătăţite continuu instrumentele de lucru ale profesorului — programele, manualele, materialele didactice etc. Tocmai despre acestea aş vrea să spun unele lucruri aici — cu referire la specialitatea mea fizica.

În ultima vreme s-au realizat programe şi manuale de fizică tot mai bune. Aceasta nu înseamnă însă că s-a spus ultimul cuvînt. Mai sînt, cred, destul de multe de făcut pentru ca programele şi manualele să ajungă la nivelul cerut.

Să ne oprim, de exemplu, la noţiunea de vector, care intervine în fizica din şcoala medie aproape la tot pasul. Consider că modul în care a fost tratată noţiunea de vector la începutul mecanicii, este necorespunzător. Mă refer mai ales la compunerea a doi vectori concurenţi şi neparaleli. Pentru a găsi rezultanta lor se apelează la experienţa cu totul neconvingătoare în cercetarea fizică; dar o simplă experienţă nu ajunge pentru fundamentarea unei reguli atît de generale cum este regula paralelogramului de la compunerea vectorilor. Socotesc că este indicat să se pornească aici de la principiul independenţei acţiunilor, cu referiri la chestiunea în cauză: dacă asupra unui corp acţionează simultan două sau mai multe forţe, rezultatul acţiunii va fi acelaşi în cazul acţiunilor separate. În acest caz problema inversă, a descompunerii unui vector după două direcţii date, nu mai pare artificială, ci capătă şi ea o bază logică. Poate n-ar fi rău dacă şi în cadrul cursului de matematică s-ar acorda ceva mai multă atenţie noţiunii de vector şi unor operaţiuni legate de acesta.

De asemenea, socotesc că se tratează necorespunzător ecuaţia vitezei în mişcarea rectilinie uniform accelerată fără viteză iniţială şi ecuaţia spaţiului în mişcarea rectilinie uniform accelerată fără viteză iniţială. Şi aici deducţiile sînt făcute chipurile „experimental", printr-o tratare artificială şi greoaie, în dauna principiului continuităţii şi a unei deduceri imediate şi riguroase. Ţinînd seama că elevii ştiu ce este viteza medie, cred că ar fi indicat să deducem ecuaţia spaţiului în mişcarea uniform variată folosind cunoştinţele lor cu privire la această viteză. În acest fel, realizînd legătura cu lecţiile anterioare şi întregind noţiunea de viteză, uşurăm mult deducerea legii. Experienţa descrisă în manual poate fi folosită ca o verificare a ecuaţiilor $v = a.t$ şi $s = \frac{1}{2} a t^2$.

Cred că, pentru a menţine un caracter unitar al materialului prezentat în cadrul predării mecanicii, este bine să se pună un deosebit accent pe legile mecanicii şi pe legea conservării energiei, menţionînd aceste legi ori de cîte ori intervin în desfăşurarea unui fenomen. Se realizează astfel cristalizarea unor fenomene ce par iniţial fără nici o legătură, în jurul a cîtorva adevăruri universale.

Studiul electricităţii permite, de asemenea, o tratare unitară, atît pe părţi cît şi în ansamblu. Astfel, fenomenele de electrostatică se pot explica pornind de la existenţa sarcinilor electrice pozitive şi negative şi a cîmpului electric. La explicarea fenomenelor de electrocinetică putem lua în considerare legea lui Ohm (pentru o porţiune de circuit şi pentru circuitul întreg), ca şi legile lui Kirchhoff. În tratarea fenomenelor de electromagnetism putem arăta că acesta preia noţiunea de sarcină electrică şi de cîmp electric odată cu o nouă manifestare a sarcinii electrice, de data aceasta în mişcare — cîmpul magnetic.

Cît despre manualul pentru clasa a XI-a, consider că aici trebuie mai bine precizată noţiunea de mişcare oscilatorie, deoarece elevii o vor identifica drept cauză a multor fenomene. Apoi, se impune să fie înlăturate unele inadvertenţe care mai există în prezent. De exemplu, la pagina 53 citim: „Întărirea sunetului dat de diapazon se numeşte rezonanţă sonoră". Cu alte cuvinte, dacă sunetul n-ar mai fi dat de diapazon, n-am mai avea rezonanţă...

În cursul predării am întîmpinat unele greutăţi şi din cauza construcţiei necorespunzătoare a unor materiale didactice. De exemplu, la experienţa cu acul magnetic, inerţia acului magnetic şi chiar limitatoarele a şi b fac ca perioada lui de oscilaţie să fie diferită de cea a circuitului, mişcarea devenind cu totul dezordonată. Ar trebui să se producă un dispozitiv robust şi simplu care să înlocuiască montajul din manual. Un asemenea dispozitiv ar putea fi compus doar dintr-o bobină şi un condensator, în circuitul cărora să se afle un galvanometru (eventual cel care se află în şcoală). Astfel, s-ar ilustra cum nu se poate mai bine că un circuit format dintr-un condensator şi o bobină este un circuit oscilant. Tot aici se poate vedea cum oscilaţiile se amortizează dacă nu sînt întreţinute şi, dacă condensatorul este variabil, demonstrăm că, variind pe C, variază şi perioada de oscilaţie a acului indicator. Bobina poate fi prevăzută cu mai multe borne şi atunci se arată că perioada depinde şi de inductanţă. Astfel, formula lui Thomson are o justificare imediată.

În încheiere consider că studiul fizicii se va putea desfăşura cu mai mult succes dacă vom ţine seama că fizica actuală tinde să cuprindă cît mai multe fenomene în cît mai puţine ecuaţii. De aceea şi noi — în programe, în manuale, în predare, avem datoria să menţinem această tendinţă şi să nu fărîmiţăm studiul.

Prof. NICOLAE MARINESCU
Ştefăneşti
reg. Argeş

LA EXAMEN

Un adevărat control de calitate

Examenul de maturitate constituie cea din urmă verificare pe care o susţin candidaţii ca elevi ai şcolii medii de cultură generală. Cu acest ultim examen de elevi ei se găsesc fie în faţa unui început al activităţii în producţie, fie în faţa pregătirii de specialitate în instituţii de învăţămînt superior. Activitatea comisiilor de examinare, şi în cadrul lor a fiecărui membru în parte, se cuvine a fi privită, deci, şi prin prisma acestei importante semnificaţii. Controlul de calitate, funcţionarea ireproşabilă a „cîntarului didactic" în aprecierea răspunsurilor date de candidaţi trebuie să constituie, pe de o parte, o preţuire a muncii încordate şi perseverente desfăşurate de cei mai mulţi elevi, iar pe de altă parte o prognoză a succesului ulterior în profesia spre care-şi vor îndrepta paşii.

Notele atribuite candidaţilor nu pot fi considerate ca cifre seci, indiferente, rezultat al întîmplării, al „norocului". Ele sînt calificative, judecăţi de valoare, reprezentînd o apreciere precisă a cantităţii şi mai ales a calităţii cunoştinţelor, a atitudinii faţă de învăţătură, o primă garanţie că după examen candidaţii se vor putea integra în exigenţele înalte ale societăţii noastre.

Dacă notele sînt date de examinatori, candidaţii sînt cei care le determină. Se impune de aceea să avem răbdare şi să-i lăsăm să-şi formuleze complet răspunsurile, să ne prezinte toate fazele construcţiei acestora, „cărămidă cu cărămidă", aşa ca să ne putem pronunţa cu precizie asupra nivelului lor real de pregătire. Se înregistrează însă nu o dată, la unii examinatori, mai ales către sfîrşitul fiecărei zile de examen sau către sfîrşitul sesiunii, cazuri de „operativitate". Asemenea cazuri atestă superficialitate şi lipsă de spirit de răspundere. nepăsare faţă de munca depusă de candidaţi şi de profesorii lor.

Desigur, unui candidat care ştie materia îi este necesar, la examen, mai puţin timp pentru a dovedi acest lucru decît îi trebuie unuia nepregătit pentru a face dovada neştiinţei sale. În primul caz răspunsul este clar, precis, concis, pe cînd în celălalt caz examinatorului îi trebuie mai mult timp ca să se edifice. Dacă el se grăbeşte, nu numai că nu se va putea convinge întru totul de lipsa de pregătire a unui elev slab, dar, cu siguranţă, va nedreptăţi şi va aprecia defavorabil chiar şi pe unii elevi foarte buni sau buni. Încordarea, emoţia, sfiala sau teama care-i însoţesc pe mulţi candidaţi în sala de examen îi fac uneori să nu poată dezvolta singuri un subiect pînă la capăt. În aceste situaţii trebuie să avem cea mai deplină răbdare şi să intervenim cu întrebări ajutătoare atunci cînd un răspuns ni se pare incomplet sau cînd, în cursul tratării subiectului, candidatul se poticneşte la o verigă a lanţului de cunoştinţe, care îl ţine pe loc sau îl îndreaptă spre soluţii greşite.

De aceea, chiar dacă în circuitul seriilor de candidaţi la examen intervin întîrzieri faţă de programarea iniţială, avem obligaţia morală şi profesională să nu ne grăbim. Atenţia şi sensibilitatea examinatorilor să fie aceleaşi de la prima pînă la ultima serie de candidaţi, de dimineaţa pînă seara, de la prima pînă la ultima zi a sesiunii, astfel ca examenul de maturitate să constituie cu adevărat, pe tot parcursul lui, cel mai deplin control de calitate.

VASILE V. POPESCU

PERFECTIONAREA cadrelor

Examenul de grad — mijloc de ridicare a măiestriei pedagogice

Cerinţele tot mai mari ale societăţii noastre socialiste, progresul necontenit al ştiinţei şi tehnicii pun în faţa şcolii sarcini mereu sporite în legătură cu dezvoltarea multilaterală a tinerei generaţii, ridică noi probleme în ceea ce priveşte modernizarea conţinutului învăţămîntului şi a metodelor de predare, întărirea eficienţei muncii instructiv-educative. Ţinînd seama de aceste cerinţe, învăţătorii şi profesorii manifestă o preocupare continuă pentru ridicarea nivelului lor ideologico-politic, pedagogic şi de specialitate. Ei primesc, în această direcţie, un ajutor deosebit de important prin sistemul de perfecţionare organizat prin grija partidului şi a guvernului. Un loc de frunte îl ocupă în acest sistem examenele pentru obţinerea gradelor didactice — formă superioară a muncii de perfecţionare.

Cei înscrişi la examenele pentru obţinerea gradelor didactice primesc un sprijin multilateral din partea Ministerului Învăţămîntului, a institutelor de perfecţionare şi a secţiilor de învăţămînt care le pun la dispoziţie programe, tematici şi bibliografii necesare studiului individual, organizează consultaţii cu privire la elaborarea lucrărilor metodico-ştiinţifice, cît şi cursuri de pregătire. Întrucît accentul principal în pregătirea examenelor de grad cade pe studiul individual, candidaţilor la examene li se creează condiţii prielnice în vederea desfăşurării acestuia. Pentru stimularea învăţătorilor şi profesorilor în vederea continuei perfecţionări a pregătirii lor, li se acordă o salarizare progresivă, în raport cu gradele obţinute.

Candidaţilor la examene nu le rămîne decît să răspundă grijii deosebite care li se arată şi condiţiilor ce li s-au creat printr-o cît mai temeinică pregătire, care să se răsfrîngă în mod pozitiv asupra eficacităţii muncii lor instructiv-educative.

În acest an numeroase secţii de învăţămînt au luat o serie întreagă de măsuri în ajutorul studiului individual al celor ce se vor prezenta la examenele pentru obţinerea gradelor didactice. Merită a fi reliefată, de exemplu, iniţiativa secţiei de învăţămînt a Sfatului popular al Capitalei, care a îndrumat permanent pregătirea candidaţilor, îndeosebi a învăţătorilor, organizînd pentru ei, în tot timpul anului şcolar, un ciclu de lecţii şi expuneri de pedagogie, de limba română, de matematică, ţinute de profesori de specialitate dintre cei mai bine pregătiţi. La rîndul său, şi Institutul de perfecţionare a cadrelor didactice-Bucureşti a căutat să vină în ajutorul candidaţilor în perioada studiului individual, organizînd consultaţii individuale sau consultaţii colective pe centre (în Capitală, la Piteşti, la Alexandria şi Ciulniţa).

În curînd vor începe cursurile de pregătire a candidaţilor înscrişi la examenele de definitivat şi gradul II. Deşi participarea la aceste cursuri nu are caracter obligatoriu, este de dorit ca ele să fie frecventate de toţi cei interesaţi, întrucît prin aceasta îşi pot completa şi consolida pregătirea. Frecventarea cursurilor este necesară îndeosebi pentru acei candidaţi care nu au avut posibilitatea să ia cunoştinţă din timp de conţinutul programelor, întrucît unele programe au apărut cu întîrziere sau pentru că anumite secţii de învăţămînt, cum ar fi unele secţii din regiunea Bucureşti, nu au urmărit ca toate programele să fie difuzate celor înscrişi.

Timpul care a mai rămas pînă la deschiderea cursurilor de pregătire — care va avea loc la 25 iunie a.c. pentru învăţătorii şi educatoarele înscrişi la examenele de definitivat şi de gradul II şi la 2 iulie a.c. pentru profesori — trebuie să fie folosit cu cît mai multă eficacitate în vederea însuşirii materiei de examen, cu atît mai mult cu cît la cursurile de pregătire nu vor putea fi tratate absolut toate problemele cuprinse în programe.

Pregătirea temeinică pentru examenul de definitivat cere învăţătorilor să pună un accent deosebit pe studierea problemelor hotărîtoare pentru ridicarea calităţii muncii instructiv-educative — sarcină prevăzută în proiectul Directivelor Congresului al IV-lea al P.M.R. Astfel de probleme sînt cele care se referă la cunoaşterea particularităţilor de vîrstă şi individuale ale elevilor, la realizarea principiilor didactice în procesul de învăţămînt, la metodele de învăţămînt şi la căile pentru sporirea eficienţei lecţiilor, la mijloacele de realizare a educaţiei comuniste a elevilor (formarea trăsăturilor morale, educarea în spiritul disciplinei conştiente, al patriotismului socialist şi internaţionalismului proletar etc.). Presa pedagogică a publicat în ultimul timp numeroase materiale privitoare la aceste probleme, care pot fi folosite cu succes în studiul individual.

Se impune, totodată, o mai strînsă legătură între studiul materialului teoretic şi activitatea practică, prin aprecierea analitică de către fiecare candidat a experienţei proprii în lumina celor studiate, prin exemplificarea aspectelor teoretice cu constatările şi concluziile izvorîte din munca la catedră. Se cere, de asemenea, o studiere şi o analiză aprofundată a proceselor psihologice care se desfăşoară în activitatea instructiv-educativă. Toate aceste probleme trebuie să fie studiate în strînsă legătură cu sarcinile şcolii izvorîte din documentele de partid, a căror pătrundere este de cea mai mare însemnătate.

La rîndul lor, profesorii care se pregătesc pentru examene trebuie să acorde atenţie nu numai însuşirii problemelor de specialitate, ci şi problemelor de metodică, deoarece numai prin cunoaşterea şi stăpînirea acestora se poate realiza sporirea eficienţei procesului de învăţămînt.

O deosebită însemnătate are, pentru toţi candidaţii, însuşirea problemelor prevăzute în programa de bazele marxism-leninismului. Este necesar ca în studiul acestor probleme să fie folosite operele clasicilor marxism-leninismului recomandate în bibliografie, ca şi documentele partidului nostru, îndeosebi proiectele de Directive ale Congresului al IV-lea al partidului.

Pregătirea pentru examenele de definitivat şi de gradul II nu poate urmări doar scopul luării acestor examene. Ea trebuie privită ca un mijloc de creştere a măiestriei pedagogice, menit să determine ridicarea nivelului candidaţilor, să se reflecte într-o muncă superioară calitativ. Numai aşa examenele vor putea justifica scopul cu care au fost introduse, ca formă de continuă perfecţionare a activităţii cadrelor didactice, în vederea ridicării nivelului calitativ al învăţămîntului.

M. COSTIN

PE SCURT

Cursuri de perfecţionare

În afară de cursurile de pregătire pentru examenele de grade, în vacanţa de vară se vor desfăşura şi o serie de cursuri de perfecţionare a cadrelor didactice — pe plan central, interregional sau regional.

Astfel, între 12 iulie-31 iulie a.c. se vor desfăşura, la Sinaia, cursuri de perfecţionare cu profesorii de limba rusă, limba germană, limba franceză şi limba engleză din şcolile de cultură generală.

De asemenea, la institutele de perfecţionare a cadrelor didactice din Cluj şi Timişoara vor avea loc, între 1 şi 12 iulie, cursuri de perfecţionare a cunoştinţelor de limba română pentru profesorii care predau limba română, istoria patriei şi geografia R.P.R. la clasele V-VIII ale şcolilor (secţiilor) cu limbi de predare ale minorităţilor naţionale, iar între 28 iunie şi 18 iulie se vor organiza astfel de cursuri la regiuni, pentru învăţătorii din şcolile respective care au nevoie să-şi perfecţioneze cunoştinţele de limba română.

Tot în cursul vacanţei, între 2 şi 15 iulie, la institutele de perfecţionare a cadrelor didactice se vor organiza cursuri de perfecţionare pentru responsabilii cercurilor pedagogice ale învăţătorilor şi ale educatoarelor.

În ajutorul candidaţilor

Cursurile de pregătire pentru educatoarele şi învăţătorii înscrişi la examenele de definitivat şi gradul II vor avea loc între 25 iunie-15 iulie a.c. Examenul de definitivat va începe la 18 iulie a.c.

Cursurile de pregătire pentru educatoare se vor desfăşura la institutele de perfecţionare a cadrelor didactice, în timp ce cursurile pentru învăţătorii înscrişi la examenul de definitivat se organizează pe regiuni. Pentru învăţătorii din regiunea Bucureşti, aceste cursuri, care vor avea loc la Şcoala medie nr. 1 din Roşiorii de Vede, vor începe la 28 iunie a.c. Învăţătorii din regiunea Bucureşti înscrişi la examenul de gradul II vor putea participa la cursurile de pregătire ce se organizează la Bucureşti, ca şi la cursurile organizate la Piteşti şi Constanţa pentru candidaţii din regiunile respective.

Cursurile de pregătire pentru profesori se organizează la institutele de perfecţionare a cadrelor didactice între 2-21 iulie a.c., iar examenele de definitivat pentru aceştia vor începe la 24 iulie a.c.

ADOLESCENȚA

Anii adolescenței — cei mai puri, cei mai frumoși din viața omului. Acum se făuresc planurile îndrăznețe de viitor, se cristalizează idealurile, se consolidează deprinderile pentru toată viața. De „vîrsta dificilă", cum este de obicei caracterizată adolescența, sînt legate o mulțime de probleme a căror dezlegare dă adesea bătaie de cap educatorilor.

Care sînt particularitățile acestei vîrste? Cum să procedăm în munca noastră cu adolescenții? Ce răspunderi revin educatorilor? Iată cîteva din întrebările pe care redacția noastră le-a adresat unui număr de profesori și părinți.

Publicăm mai jos cîteva din răspunsurile lor.

Constantin Măreulescu, profesor emerit, București:

Să cunoaștem profundele trăiri interioare ale adolescenței

Adolescența — vîrsta la care capătă contur psihic și fizic viitorul om matur. Vîrsta la care totul dobîndește sensuri noi. Prietenul nu mai este doar tovarășul de joacă, spre care se îndreaptă aproape instinctiv simpatia copilului. Fire mai trainice, cu rezonanțe interioare mai profunde, îl leagă pe adolescent de el. Lui îi împărtășește gîndurile, impresiile, prin el își verifică de multe ori justețea convingerilor și concepțiilor, trăinicia ideilor, profunzimea sentimentelor.

La această vîrstă încolțește de cele mai multe ori și dragostea. Și ea vine cu trăiri intense, cu influențe noi care de multe ori pot schimba cursul vieții unui tînăr.

Am întîlnit nu o dată adolescenți fără o busolă sigură în viață, care nu au fost îndrumați să năzuiască spre nimic în viitor, care n-au fost ajutați să-și făurească un ideal. Sînt tinerii care trec fără să se impresioneze pe lîngă faptele mari de viață și care își fac prilej de intense satisfacții din lucruri lipsite de orice valoare. Alții trec, la vîrsta aceasta, prin criza dramatică a neîncrederii în forțele proprii, în capacitățile personale, iar alții, dimpotrivă, se supraestimează. Și cîte alte aspecte nu prezintă adolescența!

Pe toate educatorul — părintele și profesorul — trebuie să le aibă în vedere, să le cunoască, pentru a putea veni în ajutorul tinerilor, pentru a-i face să găsească drumul cel mai bun, pe care să se dezvolte cît mai bine, cît mai armonios. Aceasta înseamnă că educatorul trebuie să-și ațintească privirile deodată asupra a nenumărate aspecte: Cine sînt prietenii tînărului? Ce preocupări comune au ei? Care este conținutul prieteniei lor, pe ce fond este brodată? Cu ce influențe vine dragostea, cu ce repercusiuni asupra vieții psihice? Cum să formăm idealuri înalte de viață, care să estompeze puterea oricăror preocupări mărunte, lipsite de valoare și de perspectivă? Cum să sădim încrederea în sine, cum să retezăm buruiana îngîmfării?

Răspunsul la asemenea întrebări reclamă o bună pregătire pedagogică, o profundă cunoaștere a psihologiei adolescentului în general și o adîncă pătrundere în lumea interioară a fiecărui tînăr ce ne este dat spre educare. Așa încît aș sfîrși cu un îndemn — atît pentru profesori, cît și pentru părinți: să studiem cu atenție adolescența, să ne ocupăm intens de cei aflați în faza primei tinereți, să tratăm problema vieții lor cu cea mai mare grijă și răspundere.

Iar în ceea ce ne privește pe noi, profesorii, avem o dublă răspundere, căci noi sîntem cei chemați să-i îndrumăm și pe părinți, să-i ajutăm să cunoască temeiul științific al influențării adolescenților, să se documenteze mai serios în problemele de psihologie și pedagogie. Lectoratele destinate lor să fie însoțite de recomandarea unor lucrări din aceste domenii, de discuții individuale sau colective pe marginea lor sau pe marginea unor fapte de viață.

Bine ar fi dacă Editura didactică și pedagogică, ca și alte edituri ar manifesta mai multă preocupare pentru publicarea unor materiale privind problemele adolescenței — atît în ajutorul părinților cît și al profesorilor.

Aspasia Vasiliu, profesoară emerită, Ploiești:

O prezență discretă

Cred că lucrul cel mai de preț pentru un educator care dorește să realizeze ceva în munca lui este acela de a cunoaște bine sufletul copilului, al adolescentului, de a-l înțelege și de a și-l apropia. Altfel, acționează la întîmplare, iar rezultatele bune în munca lui vor fi și ele cu totul întîmplătoare.

Am întîlnit părinți și chiar profesori trecînd fără să-și facă probleme pe lîngă fapte semnificative care, luate în seamă, ar putea ajuta mult la rezolvarea problemelor educative.

Știm cu toții, bunăoară, cît de mult iubesc tinerii dansul, muzica. Dar de ce în ochii unor educatori acestea capătă coloritul unor manifestări vinovate? Desigur, pentru că ei nu înțeleg sufletul adolescenților, pentru că au uitat cum erau ei înșiși în anii de școală. I-am auzit pe unii profesori plîngîndu-se că elevii nu vin la reuniunile și seratele organizate de școală. Nu e nevoie să cercetezi prea adînc ca să-ți dai seama că vina e în primul rînd a acestor profesori, a școlii. De cele mai multe ori vei afla că este vorba de reuniuni „gen ședință" sau cu mulți, prea mulți supraveghetori — și încă bătrîni — care urmăresc cu superioară răceală pe cei veniți să se distreze.

Modul cum supraveghem comportarea adolescenților — și nu numai la reuniunile tovărășești — trebuie să denote o perfectă înțelegere a trebuințelor acestora, respect față de ei. O supraveghere polițienească, o prezență ostentativă va stingheri întotdeauna. Ba mai mult, va leza pe cei mai sensibili.

Firește, nu e cazul să renunțăm la supravegherea și la exigență. Părinții și noi, profesorii, avem datoria să cunoaștem totul despre copii. La fel de condamnabilă ca supravegherea polițienească a unora este lipsa totală de interes a altora — părinți și profesori — pentru ceea ce fac adolescenții în orele libere, cu cine se împrietenesc, cine le intră în casă. Și așa se ajunge la surprize neplăcute, cum s-a întîmplat cu un elev din școala noastră care o asigura pe mama lui că se duce la un coleg să joace șah, dar în realitate juca remi sau poker, așa cum l-a surprins dirigintele clasei.

Iată dar cît de necesară este prezența educatorului în viața elevilor. Cu condiția ca ea să se manifeste cu discreție, căci intervențiile brutale jignesc și îl îndepărtează pe adolescent de cel care îl educă.

Maria Banuș:

Rolul ambianței morale

Grea meserie, cea de părinte! Să ne gîndim numai la materialul cu care lucrăm, la caracteristicile obiectului pe care năzuim să-l modelăm. Cîte o dată îmi amintește de fantezia, abilitatea și supunerea la obiect necesare sculptorului în lemn. Un trunchi, o ramură, cu nodozitățile sau suprafețele lor netede, cu linia lor svelță, riguroasă sau contorsionată, impun sculptorului direcționarea fanteziei într-un sens sau altul. Alteori nu rezistența și forma predeterminată a materiei ni se impun cu precădere ci, dimpotrivă, fluiditatea fenomenului „copil — adolescent — tînăr", care ne scapă parcă printre degete.

Copilul a venit pe lume robust sau debil, cu harul în germene al muzicii, al numerelor sau al culorilor, să zicem, și cu alte cîteva însușiri, nedespărțite de el cum e violetul sau albul de floarea de liliac. Restul însă, tot ceea ce se pregătește să devină viitorul om, în ce mișcare, în ce perpetuă curgere și transformare se află, sub ochii noștri uimiți, fermecați, nedumeriți, speriați uneori!

Sînt perioade din viața copilului cînd el are în mai mare măsură nevoie de manifestările noastre de tandrețe și sînt altele, începînd de obicei o dată cu pubertatea, cînd nevoia de independență afectivă e mai puternică, cînd înmuguresc primele lui prietenii adevărate.

E bine, e necesar se spune — și afirmația mi se pare deplin justă — să cunoaștem prieteniile copilului nostru, să-l ferim de influențe nefaste etc. Dar adolescentul e nu numai foarte susceptibil, dar și foarte gelos de autonomia lui spirituală, foarte sensibil la orice mișcare sufletească brutală ce ar încălca domeniul delicat al vieții lui psihice.

Un exemplu din propria mea experiență: acum cîtva timp, unul din băieții mei legase o prietenie care nu-mi plăcea. Persoana către care se îndrepta afecțiunea și admirația lui era ușuratecă, superficială — în sfîrșit, tot ceea ce știam și observasem la acel tînăr îmi displăcuse. Am căutat să-i atrag atenția băiatului meu. Rezistență pasivă, rezistență totală! Cu cît eu puneam mai mult patos și mai multă convingere în exortațiile mele, cu atît el se închidea mai mult în sine, devenea opac, nu mai vedeam într-însul, se fereca. Prietenia continua, mai mult sau mai puțin, pe ascuns.

Dar, încetul cu încetul, ea s-a stins, de la sine. Căci, lucrurile din fericire, se petrec nițel altfel decît îl avertizăm noi pe copil, în clipele de ciudă, de exasperare împotriva atitudinii lui recalcitrante: „Ai să vezi tu, ai să vii la mine, ai să te căiești și ai să-mi spui: „Tată (sau, respectiv, mamă) ai avut dreptate!". Dar atunci o să fie prea tîrziu!" Nu, nu se întîmplă așa

În cazul nostru, băiatul și-a trăit propria lui experiență. A constatat, în diverse împrejurări, că prietenul lui nu era ceea ce crezuse; probabil că între ei au avut loc ciocniri; s-au delimitat, s-au îndepărtat. Nu l-am auzit niciodată rostind melodramatic: „Mamă, ai avut dreptate" etc. etc. dar amicul acela a dispărut din viața lui fără ca eu să mai intervin, fără să-l mai rănesc vorbindu-i rău despre cineva care, la ora respectivă, îi era drag.

Desigur că valoarea exemplului, rolul ambianței morale în care crește copilul e foarte mare. Chiar atunci cînd intervine factorul opoziție, nevoia copilului, a adolescentului de a-și afirma personalitatea în contradicție cu realitatea dată, conturată, stabilă, a mediului familial — tabloul pe care l-a avut permanent sub ochi, din prima copilărie, rămîne undeva în sufletul lui, îl marchează pentru totdeauna, în bine sau în rău.

Și, ca să revin la exemplul propriei mele experiențe: sînt convinsă că nu intervenția mea în cazul dat l-a influențat pe băiat și a schimbat cursul acelei prietenii, ci tot ceea ce de-a lungul anilor copilăriei, sub zodia familiei și a școlii, se acumulase, se așezase în el, determinîndu-i caracterul, gustul, preferințele, forța de discernămînt.

Dr. Aurel Apachiței, medic la Școala medie „Mihai Viteazul" din București:

Un domeniu „tabu"?

Adolescentul trebuie ajutat să-și mențină echilibrul psihic și fizic, să-și formeze deprinderi, pentru a se putea consacra unor idealuri nobile. Iar cei care au datoria să-i acorde acest ajutor — profesorii, părinții, medicii — pot s-o facă numai dacă acționează **cu competență.**

Subliniez acest cuvînt pentru că, din păcate, nu numai în familie, dar și în școală mai există diletantism în această privință. Să luăm, de exemplu, problema educației sexelor. De obicei, profesorii o socotesc un domeniu „tabu" și o ocolesc cît pot mai abil. Rău fac, dar nu atît de rău ca atunci cînd ar interveni fără să știe cum e bine să procedeze, ce probleme să abordeze și cum să le discute, — mai ales cînd e vorba de clase mixte.

Sînt de părere că nu e bine să ascundem adolescenților procesele fiziologice care au loc la vîrsta lor. Să-i prevenim că ele vor apărea, să le explicăm în ce constau, ce vor avea de făcut. Totul însă **într-un mod decent, astfel încît să nu alterăm bunul simț, să nu ațițăm curiozitatea și preocuparea pentru lucruri care nu sînt caracteristice adolescenței.** Explicațiile și îndrumările să fie date separat pentru fete și separat pentru băieți.

Este bine să se precizeze că „abstinența" nu este dăunătoare ci, dimpotrivă, creează pentru ambele sexe premisele unei sănătăți solide în anii următori. Pe lîngă aceasta, orientarea adolescenților spre sport le va aduce un plus de sănătate morală și fizică, abătîndu-le atenția de la preocupările dăunătoare sănătății.

Sfatul medicului, al profesorului și părinților are o mare importanță pentru viața adolescentului, pentru asigurarea echilibrului său moral și fizic. De aceea socotesc că este nevoie de mai multă îndrumare a acestora. Abia în acest an școlar, mai precis spre sfîrșitul lui, au fost distribuite în școli materiale provizorii, litografiate, cu privire la problemele de igienă specifică adolescenților. După părerea mea, conținutul acestora nu este adecvat școlilor medii deoarece tratează o problematică prematură pentru elevi. Spre marea mea mirare, am aflat că în unele școli textele amintite, în loc să fie explicate, au fost citite cuvînt cu cuvînt — și nu de medici, ci de asistentele medicale care, evident, nu pot ține expuneri la nivelul dorit.

Literatura apărută pînă acum pentru părinți și profesori cu privire la educația adolescenților nu este prea bogată. Cred că ar fi utilă tipărirea unor broșuri pentru fiecare categorie de cititori în problemele igienei adolescentului. Totodată, presa pedagogică și sanitară, ca și cinematografia, ar putea da mai mult ajutor în răspîndirea cunoștințelor științifice despre igiena elevului de diferite vîrste.

VACANȚA

— Prezente, frumosul și fantezia — Pictori lucrînd în mijlocul elevilor — În căutarea rozetei de Cozia — La piramidele de la Goranu — Pe urmele unor stejari seculari — Echipe de pescari amatori.

Discutam nu de mult cu șeful secției de învățămînt a raionului Rm. Vîlcea despre pregătirile pentru vacanță, despre modul cum își vor petrece zilele de vară miile de elevi ai școlilor din oraș și raion. „Am vrea, ne spunea șeful secției, ca vacanța aceasta să fie mai frumoasă, mai bogată, mai plină de bucurii ca cele de pînă acum".

Dorința aceasta a și început să se transforme în realitate. Pregătită din vreme, prin măsuri menite să asigure cele mai bune condiții de odihnă și recreere în tabere, în excursii și drumeții, în cluburi, vacanța își afirmă cu tărie drepturile.

În raion vor funcționa 5 tabere locale — trei în vile, iar două în școli. Față de anul trecut, capacitatea lor a sporit. Dar nu numai atît. Au fost făcute și alte amenajări, datorită cărora activitatea în tabără va fi mai comodă, mai plăcută. La Păușa s-a amenajat o sală de mese spațioasă, modernă. La Cozia, pe o platformă de ciment, altădată nefolosită, s-a instalat un teren de tenis. Pretutindeni s-au făcut reperații, s-au completat lenjeria, vesela, mobilierul, materialul sportiv. Toate taberele sînt curate, aranjate cu grijă și gust.

Și, cu deosebită pregnanță, se manifestă pretutindeni o mai mare grijă, o preocupare mult sporită pentru înlăturarea obișnuitului, a monotoniei în toate activitățile de vacanță, pentru crearea unei ambianțe plăcute, care să ofere elevilor nu numai posibilitatea de a se odihni, dar și pe aceea de a participa la acțiuni variate, cu bogate resurse educative, care să le placă și să-i atragă cît mai mult.

Frumosul, fantezia, spritul de inițiativă — toate subordonate educării elevilor — și-au pus pecetea pe întreaga activitate ce se va desfășura anul acesta în taberele din Rîmnicul Vîlcea. Ele se vădesc nu numai în modul cum este alcătuit programul, cum s-a pregătit fiecare acțiune, ci și în felul cum secția de învățămînt, pedagogii, s-au preocupat de amenajarea, de ornarea taberelor, a sălilor în care elevii își desfășoară programul, mănîncă sau dorm. Pretutindeni aceste săli sînt împodobite cu fotografii care înfățișează frumusețile țării, marile ei uzine și fabrici, aspecte din viața și creația muncitorilor, a țăranilor cooperatori, din viața copiilor. Școlarii vor poposi adesea în fața lor și nu o dată se vor stîrni — călăuzite nesimțit de pedagogul prezent în mijlocul lor — discuții vii, interesante, care vor marca valoroase momente educative.

Inițiativa aceasta a mers mai departe. În Rîmnicul Vîlcea există un muzeu de arte plastice, există destul de mulți pictori talentați. Acum, în vacanță, cînd elevii nu mai au grija lecțiilor, a școlii și sînt mai receptivi la frumusețile care-i înconjoară, este cel mai potrivit moment de a le face cunoscute comorile artei plastice, de a le vorbi despre marii creatori în acest domeniu și despre operele lor, de a le da posibilitatea să pătrundă în laboratorul tainic al culorilor și penelului. De aceea, secția de învățămînt a îndrumat conducerea taberelor să stabilească pentru perioada de vară o largă colaborare cu muzeul raional. Muzeul va organiza expoziții în fiecare tabără, iar pictorii vor fi invitați să-și expună aici lucrările, să le vorbească elevilor despre munca lor, să lucreze chiar în mijlocul acestora. Există elev care să nu dorească să participe la astfel de acțiuni? Cu siguranță că nu. De altfel, deîndată ce a fost anunțată această inițiativă, toți școlarii s-au arătat deosebit de entuziasmați.

Iată dar cum, cu mijloace locale, dar cu spirit de inițiativă și dragoste de muncă, se poate aduce ceva nou, deosebit în activitatea de vacanță. Instituțiile de artă și cultură, pictorii, sculptorii, graficienii, muzicienii, scriitorii, pot oferi, pentru îmbogățirea și înfrumusețarea vacanței, sugestii interesante care, folosite de pedagogi, ar contribui în mare măsură la educarea elevilor.

Dar chiar în școală, în rîndurile cadrelor didactice, se poate valorifica din plin spiritul înnoitor. În raionul Rîmnicul Vîlcea pedagogii și-au propus să le facă mai larg cunoscute copiilor frumusețile și bogățiile regiunii natale, realizările dobîndite, în anii regimului democrat-popular, sub conducerea partidului. Și, pentru ca această acțiune să se desfășoare într-un mod cît mai interesant și să dea roade cît mai bogate, s-a alcătuit o comisie care are sarcina să cerceteze toate locurile pitorești, toate monumentele naturale și istorice. Din această comisie fac parte profesori de geografie, de istorie, de biologie, de literatură, cum sînt tovarășii Grigore Lăzărescu, Florea Rădulescu și alții, toți pasionați turiști, naturaliști, culegători de folclor. Comisia a și stabilit cîteva trasee de excursii.

Bunăoară, însoțiți de profesori, un grup de elevi vor pleca la Goranu spre a cerceta un fenomen natural deosebit de curios și interesant — niște piramide (unele atingînd 40 de metri înălțime), provenite din erodarea apelor, neidentificate pînă acum de nimeni. Cîteva zile, cît vor sta acolo, elevii vor cerceta roca din care s-au format „piramidele" și vor face măsurători, ca niște adevărați geologi. Un alt grup va urca pe munte în căutarea „rozetei de Cozia" — floare se pare unică în lume, despre care profesorul Lăzărescu a aflat dintr-un determinator de floră cunoscut unui mic număr de specialiști. Cu mult interes este așteptată și excursia la Frîncești, pe urmele unor stejari în vîrstă de peste 300 de ani, pui, după cum se spune, ai stejarului din care s-a construit „Mînăstirea dintr-un lemn".

Profesorii de educație fizică și-au propus și ei să înnoiască activitatea sportivă. Printre altele, în fiecare tabără s-au alcătuit echipe de pescari amatori. Undițele și toate accesoriile necesare s-au și procurat. În curînd, pescarii amatori vor porni pe firul apelor.

Acestea sînt doar cîteva din acțiunile noi pe care pedagogii din Rîmnicul Vîlcea le vor organiza în zilele vacanței cu elevii. Numărul lor este însă mai mare și el sporește săptămînă de săptămînă. Este o dovadă că, atunci cînd există spirit de inițiativă, interes și entuziasm, noul poate fi descoperit la orice pas, că sursa lui este inepuizabilă.

M. ROBEA

PREGĂTIRI PENTRU PLECARE

— Părerea medicului —

A sosit vacanța. Zeci de mii de copii de toate vîrstele, de pe tot cuprinsul patriei, pleacă în tabere, în excursii, în drumeții. Cu grijă părintească, organele de învățămînt și cadrele didactice se preocupă, la fel ca în fiecare vacanță, nu numai de asigurarea unui conținut cît mai bogat al activităților de vacanță, dar și de buna rezolvare a tuturor problemelor pe care le ridică aceasta: organizarea transportului, cazarea, alimentația etc.

Buna desfășurare a fiecăreia din acțiunile organizate în vacanță cere să se țină seama de întregul ansamblu al problemelor care se pot ridica în timpul excursiilor, al drumețiilor, în tabere, pentru că nerezolvarea fie și numai a uneia singure dintre ele poate umbri bucuria, plăcerea elevilor. An de an se fac instructaje cu cadrele care însoțesc copiii în activitățile de vacanță. S-ar părea, deci, că s-a spus totul în această privință. Considerăm însă că, deși cuprind multe amănunte referitoare la modul de comportare a copiilor, instructajele respective nu insistă suficient asupra pregătirii lor pentru excursie, pentru tabără deși, această pregătire este de cea mai mare însemnătate.

În primul rînd nu trebuie antrenat în excursie, în drumeție sau la tabără un elev care suferă de vre-o boală acută, chiar așazis ușoară: durere sau jenă în gît, deranjament gastric, erupție sau răni supurate pe piele etc. Nu este bine să plece în tabere nici copiii cu carii dentare neglijate sau chiar în curs de tratament: curenții de aer, mult mai puternici în regiunile muntoase ori pe litoral, agravează suferințele dinților bolnavi, determinînd apariția unor inflamații sau chiar a abcesele dentare. Cum taberele sînt instalate de obicei departe de centrele populate, asistența calificată stomatologică este mai greu de asigurat. Să-i sfătuim deci pe copii să-și definitiveze tratamentul dentar înainte de plecare.

În al doilea rînd se impune să-i îndrumăm pe elevi în ceea ce privește echipamentul și bagajul. Cu ce să se îmbrace școlarii cînd pleacă la drum, ce să ia cu ei?

Dacă e vorba de o excursie de o zi, care se face pe jos, îi vom sfătui să se îmbrace cu un costum din piese separate — fetele cu fuste, băieții cu pantaloni scurți (de doc). Este indicată o bluză sau o cămașă cu mîneci (care la nevoie se pot sufleca dacă vremea e prea caldă). Un tricou de rețea pe piele, un pulover potrivit de gros, pentru o eventuală răcire a timpului vor completa echipamentul. Capul gol (dar băieții să aibă un basc în buzunar și fetele un batic înnodat la gît, pe care să-l poată pune pe cap în caz de soare prea puternic sau în caz de ploaie). Încălțămintea să aibă tălpi întregi, potrivit de groase. Să nu fie prea veche, deformată, dar în nici un caz nouă, neadaptată pe picior. De asemenea, nu se recomandă sandale sau papucei, care par ușoare, dar îngreunează mult mersul prin instabilitatea lor. Este absolut contraindicat ca încălțămintea să se poarte pe piciorul gol. Îi vom sfătui pe copii să pună șosete scurte de bumbac, iar peste ele să încalțe și un ciorap trei sferturi, care să ferească pulpele de zgîrieturi, de înțepăturile de țînțari etc.

Un impermeabil subțire de plastic, costumul de baie, săpunul și prosopul, un ghem de sfoară, un ac și puțină ață, o carte, un joc distractiv, o cutioară cu 2—3 antinevralgice, cîteva tablete de lizadon, o fiolă de tinctură de iod, un tub de jecolan, o fașă, și puțin leucoplast nu trebuie să lipsească din sacul de excursie, sac încăpător dar nu voluminos, care să se poată prinde în spate, pentru a nu fi purtat în mînă ziua întreagă. Să nu se uite nici o dată un bidonaș de plastic sau de metal inoxidabil cu apă curată, luată de acasă, de la sursa de apă pe care o folosește copilul în mod obișnuit, căci adesea schimbarea calității apei provoacă deranjamente intestinale și strică toată bucuria excursiei.

Ca mîncare: brînză (nu prea sărată), o bucată de carne friptă (preferabilă mezelurilor), o cutioară cu unt, ouă fierte, cîteva bucățele de zahăr, un pachet de ciocolată, 2—3 fructe nu prea zemoase și pîine după dorință. Este recomandabil ca mîncarea să se împartă în pachețele, de acasă, pentru fiecare „masă" în parte. Pe pachețele să se scrie: „micul dejun", „masa de amiază", „gustarea", „masa de seară". În felul acesta se consumă un pachet întreg dintr-odată, nu se mai reambalează restul de hîrtii, poate murdărite sau infectate și nu există nici riscul de a rămîne „flămînd" în partea a doua a zilei de excursie.

Dacă e vorba de o deplasare mai îndelungată (de 2—3 zile), este necesar să se mai pună în ruksac una sau două perechi de ciorapi, două-trei batiste, pasta și peria de dinți, peria de cap și pieptenele; apoi, o cantitate sporită de alimente alese cu grijă, consistente și hrănitoare, în volum mic și numai din cele nesupuse alterării din cauza căldurii. Se vor adăuga în sac cîteva șervețele de hîrtie, hîrtie igienică, un caiet și un creion și, cine are, busola, aparatul cu transistori, aparatul de fotografiat.

Să nu se uite nici o dată o pungă de plastic, încăpătoare, pentru rufele murdare, care nu trebuie aruncate în sac peste cele curate și peste mîncare.

Și mai atentă trebuie să fie pregătirea pentru plecarea în tabără, unde se petrec două-trei săptămîni; aci sînt necesare mai multe piese de îmbrăcăminte, mai ales de rufărie de corp: două-trei cămăși, tot atîtea perechi de chiloți și de ciorapi, batiste și prosoape. Nu strică o cutie de cremă și o perie de ghete.

Trebuie să se combată însă tendința unor elevi (mai ales a unor eleve) de a-și lua cu ei un geamantan cu toată garderoba, pe care de-abia îl pot tîrî pînă la gară.

În seara dinaintea plecării totul trebuie să fie gata pregătit, iar copilul să se culce devreme, pentru a fi odihnit a doua zi. Și, pentru că a venit vorba de plecare, trebuie să combatem cu toată stăruința răul obicei de a-i convoca pe participanții la o excursie sau pe cei care pleacă în tabără cu una sau două ore înainte de ora planificată pentru plecarea efectivă. Li se dă astfel copiilor un exemplu needucativ de nerespectare a orarului și li se răpește din odihnă. Mai ales pentru excursiile ce se vor efectua pe jos, timp de o zi, tensiunea nervoasă și efortul dinaintea plecării vor anula cu desăvîrșire rezultatul bun și reconfortant urmărit.

Este bine ca indicațiile cu privire la pregătirea pentru plecarea în excursie sau la tabără să fie date elevilor cu cîteva zile înainte. De asemenea, ele ar putea fi afișate pe tabla de afișaj a școlii, alături de informațiile cu privire la orarul plecărilor în excursii, drumeții etc. Dînd astfel de indicații și veghind la aplicarea lor, cadrele didactice vor reuși să formeze la școlari încă una din deprinderile atît de necesare în viață — spiritul de prevedere și de ordine.

Dr. G. E. SOLCANESCU

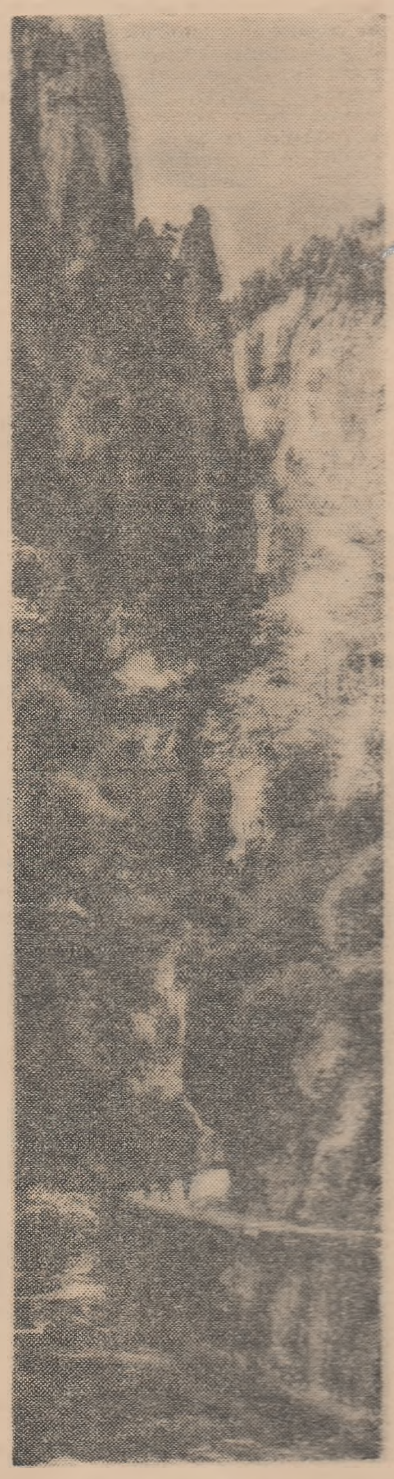

Spre Cheile Bicazului

ADMITEREA ÎN ŞCOLILE PROFESIONALE ŞI ÎN ŞCOLILE TEHNICE DE 4 ANI

Discuţie cu tov. ing. Ştefan Popescu-Vifor, director în Direcţia generală pedagogică a învăţămîntului profesional şi tehnic

— Ce posibilităţi pentru alegerea unei profesiuni stau în faţa absolvenţilor şcolii de 8 ani?

Generalizarea învăţămîntului de 8 ani dă astăzi tinerilor posibilitatea să-şi aleagă o profesiune în condiţii mult îmbunătăţite faţă de trecut. În primul rînd, la vîrsta de 15 ani — la care se găseşte un absolvent al şcolii generale de 8 ani — dorinţele sînt mai precis conturate, elevii şi părinţii îşi dau mai bine seama de posibilităţile şi de perspectivele pe care le oferă diferitele ramuri ale învăţămîntului. Totodată, creşterea nivelului de cultură generală le permite tinerilor să se orienteze în viaţă şi în alegerea profesiunii cu mai multă siguranţă.

În şcolile profesionale şi în şcolile tehnice cu durata de 4 ani elevii se pregătesc astăzi în meserii sau specialităţi care îmbrăţişează o mare diversitate de sectoare — de la toate ramurile industriale pînă la deservirea populaţiei.

În anul şcolar care începe în toamna aceasta vor fi primiţi în învăţămîntul profesional şi în învăţămîntul tehnic de 4 ani peste 80 000 de absolvenţi ai şcolii generale de 8 ani. Repartizarea teritorială a acestor şcoli este mult mai judicios realizată decît în trecut, astfel că în fiecare regiune se găseşte un număr de unităţi corespunzător cerinţelor, cu un profil variat.

Ritmul de dezvoltare şi de mecanizare a tuturor ramurilor economiei naţionale, folosirea unor mijloace de producţie din ce în ce mai perfecţionate au ridicat nivelul de tehnicitate al tuturor meseriilor. Astăzi meseriile din sectoarele minier, construcţii, tăbăcărie, cauciuc, care solicitau în trecut eforturi fizice deosebite, oferă — datorită introducerii în producţie a unor instalaţii şi utilaje la nivelul tehnicii moderne — condiţii de muncă comparabile cu cele din sectoarele metalurgic, construcţii de maşini, transporturi şi telecomunicaţii etc.

— În ce condiţii se desfăşoară recrutarea elevilor pentru şcolile profesionale şi şcolile tehnice cu durata de 4 ani?

Elevii şcolilor profesionale şi ai şcolilor tehnice cu durata de 4 ani sînt recrutaţi prin concurs dintre absolvenţii şcolii generale de 8 ani, precum şi dintre absolvenţii fostei şcoli de 7 ani. Vîrsta de admitere în aceste şcoli este, în general, pînă la 17 ani.

Pentru meseriile de operator chimist la fabricarea compuşilor sulfului şi îngrăşămintelor fosfatice, fabricarea sodei şi a produselor clorosodice, fabricarea coloranţilor şi a intermediarilor, operator la prelucrarea maselor plastice, maşinist la fabricarea cherestelei, zidar construcţii, dulgher, izolator în construcţii, maşinist pentru utilaje de construcţii şi montator de elemente prefabricate din beton armat, vîrsta de admitere este pînă la 18 ani. Pentru meseriile de termist tratamentist, furnalist, cocsar, laminator profile şi tablă, laminator ţevi, trefilator trăgător oţelar, operator pentru fabricarea produselor refractare, zidar şamotor, sticlar, filator de bumbac, tăbăcar, prelucrător cauciuc şi confecţionarea articolelor de cauciuc, operator chimist la fabricarea cauciucului sintetic, cazangiu, forjor, sondor foraj, sondor mină, turnător formar, lăcătuş pentru construcţii navale, operator la producerea metalelor neferoase, meseriile din sectorul silvic (în afară de meseria de pădurar) şi meseriile care lucrează în subteran se primesc tineri în vîrstă de 16—18 ani. Pentru meseria de vînzător în magazinele săteşti se primesc tineri pînă la 25 de ani, iar pentru cea de pădurar — pînă la 30 de ani. În funcţie de necesităţi, pentru meseria de mecanic agricol pot fi primiţi şi tineri pînă la vîrsta de 25 de ani.

— În ce constă concursul de admitere?

Concursul, care va începe în ziua de 3 iulie a.c., constă din probe scrise şi orale la limba română şi matematică, candidaţii fiind examinaţi din materia prevăzută în programele şcolare ale claselor V—VIII. Înscrierea la concurs se face la sediul fiecărei şcoli (profesionale sau tehnice cu durata de 4 ani) sau la centrele de înscriere stabilite de instituţia şi organizaţia centrală ori sfatul popular tutelar, pe baza unei cereri însoţite de următoarele acte: certificat de naştere (copie certificată de şcoala la care se înscrie); certificat de absolvire (în original); buletin de analiză a sîngelui, efectuată cu maximum 3 săptămîni înainte de examen; rezultatul examenului radiologic pulmonar (radioscopie, radiografie sau microfotoradiografie), efectuat cu cel mult trei luni înainte de examen; adeverinţă de sănătate (numai pentru candidaţii din mediul urban), eliberată de policlinica la care sînt luaţi în evidenţă; recomandare din partea întreprinderii de stat sau a unităţilor cooperatiste pentru care se pregătesc.

Candidaţii trebuie să prezinte toate actele cerute pînă în ultima zi de înscriere.

— Ce avantaje şi perspective au elevii şcolilor profesionale şi elevii şcolilor tehnice cu durata de 4 ani?

Elevii şcolilor profesionale primesc în timpul şcolarizării — care are, în funcţie de meserie, durata de 2—3 ani — întreţinere completă, îmbrăcăminte, cărţi, plata drumului în vacanţă, o parte din contravaloarea muncii efectuate etc. Elevii şcolilor tehnice cu durata de 4 ani au dreptul la bursă şi la alte avantaje, în condiţiile stabilite de instrucţiuni.

Ţinînd seama de faptul că anii pe care îi trăim ridică continuu cerinţele tehnice la care sînt chemaţi să răspundă muncitorii calificaţi, conţinutul învăţămîntului este permanent adaptat la nivelul cerinţelor tot mai înalte ale producţiei. De asemenea, creşte an de an nivelul activităţii de educare comunistă a elevilor din şcolile profesionale şi din şcolile tehnice de 4 ani.

Grija pe care partidul şi statul nostru o arată pentru pregătirea noilor cadre de muncitori şi tehnicieni îşi dă roadele cu prisosinţă. Acestea se vădesc în primul rînd în creşterea continuă a numărului fruntaşilor în întrecerea socialistă, al inovatorilor şi raţionalizatorilor care s-au format în şcolile profesionale şi tehnice.

Reţeaua şcolilor profesionale şi a şcolilor tehnice de 4 ani

REGIUNEA ARGEŞ

— Şcolile profesionale ale Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini: Cîmpulung-Muscel, str. Negru Vodă nr. 131; Ştefăneşti-Colibaşi.

— Şcoala profesională a Ministerului Industriei Petrolului şi Chimiei — Slatina, str. Magaziilor nr. 1

— Şcoala profesională a Ministerului Industriei Uşoare — Piteşti, str. 1 Mai nr. 44.

— Şcolile profesionale ale Ministerului Economiei Forestiere: Curtea de Argeş, b-dul Republicii nr. 21 şi Rîmnicu-Vîlcea, str. V. I. Lenin nr. 311.

— Şcolile profesionale ale Ministerului Transporturilor şi Telecomunicaţiilor: Piteşti, b-dul Republicii nr 170; Rîmnicu-Vîlcea, str. Tudor Vladimirescu nr. 16.

— Şcolile profesionale ale Consiliului Superior al Agriculturii: Costeşti; Curtea de Argeş, b-dul Republicii nr. 17; Drăgăşani; Găieşti; Greci; Miroşi; Slatina.

— Şcolile tehnice ale Consiliului Superior al Agriculturii: Bradu; Curtea de Argeş, b-dul Republicii nr. 17; Drăgăşani; Găieşti; Slatina.

— Şcoala tehnică a CENTROCOOP-ului — Rîmnicu-Vîlcea, str. V. I. Lenin nr. 92.

— Şcoala profesională a Sfatului popular regional Piteşti.

REGIUNEA BACĂU

— Şcoala profesională a Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini: Roman, str. Ştefan cel Mare nr. 274.

— Şcolile profesionale ale Ministerului Industriei Petrolului şi Chimiei: Bacău, str. Mărăşeşti nr. 250; Moineşti, str. Căpitan Zăgănescu nr. 2, Oraşul Gheorghe Gheorghiu-Dej; Piatra Neamţ, str. V. I. Lenin nr. 45.

— Şcoala profesională a Ministerului Industriei Uşoare: Buhuşi, str. Libertăţii nr. 49.

— Şcoala profesională a Ministerului Industriei Alimentare: Roman, str. Dezrobirii nr. 6.

— Şcoala profesională a Ministerului Industriei Construcţiilor: Roman, b-dul Republicii nr. 1—3.

— Şcoala profesională a Ministerului Economiei Forestiere: Piatra Neamţ, str. Ştefan cel Mare nr. 29.

— Şcoala profesională a Ministerului Transporturilor şi Telecomunicaţiilor: Piatra Neamţ, str. Ştefan cel Mare nr. 6.

— Şcolile profesionale ale Consiliului Superior al Agriculturii: Adjud, Hemeiuş; Podul Turcului; Roman, str. Alexandru cel Bun nr. 2; Tîrgu Neamţ.

— Şcolile tehnice ale Consiliului Superior al Agriculturii: Roman, str. Alexandru cel Bun nr. 2 şi Roman — Trifeşti.

— Şcoala profesională a Ministerului Comerţului Interior: Bacău, str. Cuza Vodă nr. 1.

— Şcoala profesională a Sfatului popular regional Bacău, str. Eliberării nr. 28.

REGIUNEA BANAT

— Şcoala profesională a Ministerului Industriei Metalurgice: Oţelul Roşu, str. Republicii nr. 10.

— Şcolile profesionale ale Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini: Arad, str. Armata Poporului nr. 31; Bocşa Română; Reşiţa, Piaţa Lenin nr. 1; Timişoara, piaţa Huniade nr. 3 şi b-dul 23 August nr. 15.

— Şcoala profesională a Ministerului Minelor şi Energiei Electrice — Anina.

— Şcoala profesională a Ministerului Industriei Petrolului şi Chimiei: Timişoara, str. Peneş Curcanul nr. 5.

— Şcolile profesionale ale Ministerului Industriei Uşoare: Arad, Uzina textilă „30 Decembrie"; Lugoj; Timişoara, Piaţa Muncii nr. 2.

— Şcoala profesională a Ministerului Industriei Construcţiilor: Jimbolia.

— Şcolile profesionale ale Ministerului Economiei Forestiere: Arad, str. K. Marx nr. 29—31; Caransebeş, str. Libertăţii nr. 17; Timişoara, Pădurea Verde.

— Şcolile profesionale ale Ministerului Transporturilor şi Telecomunicaţiilor: Arad, str. Vasile Roaită nr. 1; Timişoara, str. Gării nr. 2.

— Şcolile profesionale ale Consiliului Superior al Agriculturii: Arad, str. Postăvarul nr. 17; Biled; Ciacova; Jimbolia, str. Republicii nr. 50; Lugoj, str. Timişoara nr. 126; Oraviţa; Orţişoara; Pecica; Peciul Nou; Săcălaz.

— Şcolile tehnice ale Consiliului Superior al Agriculturii: Arad, str. Postăvarul nr. 17; Ciacova; Lipova; Lugoj; Miniş; Sînnicolaul Mare, str. Malinovschi nr. 17.

— Şcoala profesională a Ministerului Comerţului Interior: Arad, piaţa George Enescu nr. 2.

— Şcolile profesionale ale UCECOM-ului: Arad, str. Emil Gîrleanu nr. 1; Timişoara, Piaţa Cernişevschi nr. 3.

— Şcoala tehnică a CENTROCOOP-ului: Timişoara, str. Wilhelm Müller nr. 4.

— Şcoala profesională a Comitetului Geologic: Moldova Nouă.

— Şcolile profesionale ale Sfatului popular regional: Arad, str. Săvineşti nr. 4; Timişoara, b-dul Tinereţii nr. 11.

REGIUNEA BRAŞOV

— Şcolile profesionale ale Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini: Braşov, str. Turnului nr. 1; str. Poenilor nr. 5; str. K. Marx nr. 48; Rîşnov, str. Republicii nr. 25; Săcele; Sibiu, str. Engels nr. 1; Zărneşti.

— Şcolile profesionale ale Ministerului Industriei Petrolului şi Chimiei: Codlea, str. Măgurii nr. 4; Mediaş, Piaţa Andrei Şaguna nr. 3; Oraşul Victoria; Copşa Mică; Făgăraş.

— Şcolile profesionale ale Ministerului Industriei Uşoare: Braşov, Întreprinderea „Partizanul Roşu"; Cisnădie, str Proletarilor nr. 16; Sf. Gheorghe, str. Libertăţii nr. 18; Mediaş, str. Sticlei nr. 9; Sibiu, Întreprinderea „7 Noiembrie"; Sighişoara, str. 1 Mai nr. 2.

— Şcolile profesionale ale Ministerului Industriei Construcţiilor: Săcele, str. 8 Mai nr. 17; Sibiu, str. Pedagogilor nr. 5—7.

— Şcolile profesionale ale Ministerului Economiei Forestiere: Blaj, str. Dr. Petru Groza nr. 25; Codlea, str. Laterală nr. 60; Sibiu, str. Avram Iancu nr. 13.

— Şcoala profesională a Ministerului Industriei Alimentare: Sibiu, str. Turismului nr. 15.

— Şcolile profesionale ale Ministerului Transporturilor şi Telecomunicaţiilor: Braşov, Şoseaua Hărmanului nr. 19 şi str. Carierii nr. 18; Sibiu, str. I. S. Bach nr. 1—3.

— Şcolile profesionale ale Consiliului Superior al Agriculturii: Budila; Dumbrăveni; Făgăraş, Sf. Gheorghe, str. Malinovschi nr. 48; Prostea Mare; Rupea; Sibiu, str. Banatului nr. 2; Sighişoara, str. Nicolae Bălcescu nr. 7.

— Şcolile tehnice ale Consiliului Superior al Agriculturii: Blaj, str. Republicii nr. 9; Dumbrăveni, Piaţa Republicii nr. 5; Sibiu, str. Banatului nr. 2; Tg. Secuiesc, str. Vasile Conta nr. 25.

— Şcoala profesională a Ministerului Comerţului Interior: Braşov, str. Alexandru Petofi nr. 17.

— Şcolile profesionale ale CENTROCOOP-ului: Sf. Gheorghe, Piaţa Libertăţii nr. 11; Sibiu, str. Centumvirilor nr. 1.

— Şcolile profesionale ale Sfatului popular regional: Sf. Gheorghe, str. 16 Februarie nr. 5; Sibiu, str. Dr. Raţiu nr. 7—9.

ORAŞUL BUCUREŞTI

— Şcolile profesionale ale Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini: calea Dudeşti nr. 127; str. Zborului nr. 7—9 — Rn. T. Vladimirescu; b-dul Muncii 47; str. Popa Lazăr 8 — Rn. 23 August; calea Şerban Vodă nr. 280; calea Rahovei — Rn. N. Bălcescu; str. Splaiul Independenţei nr. 315; str. Vătafului nr. 4 — Rn. 16 Februarie; str. Samuel Vulcan nr. 8 — Rn. Lenin; calea Griviţei nr. 363 — Rn. Griviţa Roşie.

— Şcoala profesională a Ministerului Minelor şi Energiei Electrice, str. Gh. Şincai nr. 8—10 — Rn. N. Bălcescu.

— Şcoala profesională a Ministerului Industriei Petrolului şi Chimiei, str. N. Filipescu nr. 26 — Rn. 30 Decembrie.

— Şcolile profesionale ale Ministerului Industriei Uşoare: str. Cosmonauţilor nr. 38 — Rn. 30 Decembrie; str. Verzişori nr. 18—20 — Rn. N. Bălcescu.

— Şcoala profesională a Ministerului Industriei Alimentare, str. Spătaru Preda nr. 16 — Rn. V. I. Lenin.

— Şcolile profesionale ale Ministerului Industriei Construcţiilor: şoseaua Mihai Bravu nr. 428 — Rn. Tudor Vladimirescu; b-dul Preciziei — Rn. 16 Februarie.

— Şcoala profesională a Ministerului Economiei Forestiere, str. elev. Ştefănescu Ştefan nr. 9 — Rn. 23 August.

— Şcolile profesionale ale Ministerului Transporturilor şi Telecomunicaţiilor: str. Voinicenii nr. 29 — Rn. 23 August; str. Perfecţionării nr. 1; calea Giuleşti nr. 10 — Rn. 16 Februarie.

— Şcoala profesională a Consiliului Superior al Agriculturii: Ciorogîrla — Rn. 16 Februarie.

— Şcolile profesionale ale Ministerului Comerţului Interior: b-dul Hristo Botev nr. 17 — Rn. T. Vladimirescu; şoseaua Viilor nr. 38 — Rn. N. Bălcescu.

— Şcoala profesională a UCECOM-ului, str. Economu Cezărescu nr. 47 — Rn. 16 Februarie.

— Şcoala profesională a Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă, str Argeş nr. 7 — Rn. 1 Mai.

— Şcoala profesională a Sfatului popular al Capitalei: Drumul Murgului nr. 108 — Rn. 23 August.

— Şcoala tehnică a Consiliului Superior al Agriculturii: Dragomireşti-Vale, Rn. 16 Februarie.

— Şcoala tehnică a CENTROCOOP-ului, str. Sf. Ştefan nr. 21 — Rn. 23 August.

REGIUNEA BUCUREŞTI

— Şcolile profesionale ale Ministerului Industriei Petrolului şi Chimiei: Călăraşi, str. Plevna nr. 215; Tîrnu Măgurele, str. 23 August nr. 3.

— Şcoala profesională a Ministerului Industriei Alimentare din Armăşeşti, Rn. Urziceni.

— Şcoala profesională a Ministerului Economiei Forestiere: Brăneşti, Rn. Lehliu.

— Şcolile profesionale ale Ministerului Transporturilor şi Telecomunicaţiilor Giurgiu, str. Portului nr. 17—19; Roşiorii de Vede, str. Oltului nr. 40.

— Şcolile profesionale ale Consiliului Superior al Agriculturii: Brînceni; Călugăreni; Ciocăneşti; Ciulniţa; Eliza Stoiceşti; Făcăeni; Fierbinţi; Giurgiu; Hagieni; Mărculeşti; Oltenţa; Roşiorii de Vede, str Renaşterii nr. 21; Sărulesti; Titu; Tr. Măgurele, str. Vasile Roaită nr. 11; Urziceni.

(Continuare în pag. 8-a)

Rețeaua școlilor profesionale și a școlilor tehnice de 4 ani

(Urmare din pag. 7-a)

— Școlile tehnice ale Consiliului Superior al Agriculturii : Alexandria, str. Libertății nr. 69 ; Brănești ; Călărași, str. București nr. 1 ; Fundulea ; Săftica ; Tr. Măgurele, str. Vasile Roaită nr. 11 ; Vidra.

— Școlile profesionale ale Sfatului popular regional : Alexandria, str. Griviță Roșie nr. 99 ; Giurgiu, str. Constructorilor nr. 11 ; Urziceni, str. Scinteii nr. 2.

REGIUNEA CLUJ

— Școala profesională a Ministerului Industriei Metalurgice din Cîmpia Turzii, str. Laminoriștilor nr. 115.

— Școlile profesionale ale Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini : Cluj, str. Moților nr. 78—80 ; str. Tudor Vladimirescu nr. 5.

— Școlile profesionale ale Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei : Dej, str. Mărășești nr. 20, Ocna Mureșului, str. Războieni nr. 1.

— Școlile profesionale ale Ministerului Industriei Ușoare : Cluj, str. Einstein nr. 12—14 ; Turda.

— Școala profesională a Ministerului Industriei Alimentare : Cluj, str. 23 August nr. 22.

— Școala profesională a Ministerului Industriei Construcțiilor : Turda, str. Aurel Vlaicu nr. 1.

— Școlile profesionale ale Ministerului Economiei Forestiere : Cîmpeni ; Năsăud, b-dul Gării nr. 1.

— Școala profesională a Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor : Cluj, str. Constanța nr. 12.

— Școlile profesionale ale Consiliului Superior al Agriculturii : Aiud, str. Ion Creangă nr. 64 ; Beclean, str. Bistriței nr. 8 ; Bistrița, str. Grăniceri nr. 1 ; Cluj ; Huedin, str. Avram Iancu nr. 41 ; Zalău, str. Gh. Doja nr. 51.

— Școlile tehnice ale Consiliului Superior al Agriculturii : Bistrița, str. Grăniceri nr. 1 ; Ciumbrud, Gilău ; Turda, str. Agriculturii nr. 1.

— Școala profesională a Ministerului Comerțului Interior : Cluj, str. Decebal nr. 2.

— Școala tehnică a CENTROCOOP-ului : Bistrița, str. Armata Roșie nr. 22.

— Școala profesională a Sfatului popular regional : Cluj str. Armata Roșie nr. 74.

REGIUNEA CRIȘANA

— Școala profesională a Ministerului Minelor și Energiei Electrice : Or. Dr. Petru Groza.

— Școala profesională a Ministerului Industriei Ușoare : Oradea, str. Barbu Delavrancea nr. 4.

— Școlile profesionale ale Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor : Oradea, str. Porțile de Fier nr. 12 ; b-dul Republicii nr. 48.

— Școlile profesionale ale Consiliului Superior al Agriculturii : Chișineu-Criș ; Marghita ; Nușfalău ; Oradea, str. General Magheru nr. 26; Secuieni ; Cadea ; Salonta, str. Sericadrului nr. 1; Sicula-Sîntana ; Valea lui Mihai.

— Școlile tehnice ale Consiliului Superior al Agriculturii : Diosig ; Oradea, str. General Magheru nr. 26 ; Salonta str, Sericadrului nr. 1 ; Șimleul Silvaniei, str. Simion Bărnuțiu nr. 11.

— Școala profesională a UCECOM-ului : Oradea, str. Prahovei nr. 3.

— Școala profesională a CENTROCOOP-ului : Oradea, str. Nogalț nr. 5.

— Școala tehnică a CENTROCOOP-ului : Oradea, str. Nogall nr. 5.

— Școlile profesionale ale Sfatului popular regional : Beiuș, str. Crișul Negru nr. 5 ; Oradea, str. Păltinișului nr. 1 ; Șimleul Silvaniei, str. Al. Vlahuță nr. 2.

REGIUNEA DOBROGEA

— Școlile profesionale ale Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini : Constanța, b-dul 1 Mai nr. 38 ; Medgidia, str. Tortomanu nr. 3.

— Școlile profesionale ale Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei : Năvodari ; Tulcea, str. Victoriei nr. 20.

— Școlile profesionale ale Consiliului Superior al Agriculturii : Babadag ; Castelu, Cernavoda, str. Cazărmii nr. 1 ; Chirnogeni ; Cobadin ; Horia — Măcin ; M. Kogălniceanu; Nazarcea ; N. Bălcescu ; Pantelimon ; Topraisar ; Tulcea.

— Școlile tehnice ale Consiliului Superior al Agriculturii : Agigea ; Cernavoda, str. Cazărmii nr. 1 ; Palas, str. Filimon Sîrbu nr. 188 ; Poarta Albă.

— Școala profesională a Ministerului Comerțului Interior : Constanța, str. Decebal nr. 15.

— Școala profesională a Sfatului Popular Constanța, str. Tomis 153.

REGIUNEA GALAȚI

— Școala profesională a Ministerului Industriei Metalurgice — Galați, str. Ștefan cel Mare nr. 21.

— Școlile profesionale ale Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini : Brăila, str. Nouă nr. 9 ; Galați, str. Traian nr. 125.

— Școala profesională a Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei : Brăila, șoseaua Vizirului nr. 1.

— Școala profesională a Ministerului Industriei Ușoare : Focșani, str. Ștefan cel Mare nr. 12.

— Școala profesională a Ministerului Industriei Alimentare : Galați, b-dul Republicii nr. 119.

— Școala profesională a Ministerului Economiei Forestiere : Brăila, str. Karl Marx nr. 95.

— Școlile profesionale ale Consiliului Superior al Agriculturii : Baldovinești ; Brăila, str. Victoriei nr. 80 ; Bujoru ; Cudalbi ; Florești ; Focșani, str. Cuza Vodă nr. 46 ; Ianca ; 1 Mai ; Nănești ; Șendreni ; Tecuci, str. 23 August nr. 107.

— Școlile tehnice ale Consiliului Superior al Agriculturii : Brăila, str. Victoriei nr. 80 ; Focșani, str. Cuza Vodă nr. 46 ; Odobești, str. 30 Decembrie nr. 40 ; Tecuci, str. 23 August nr. 107.

— Școlile profesionale ale UCECOM-ului : Brăila, str. N. Bălcescu nr. 7 ; Galați, str. Cuza Vodă nr. 17.

— Școala tehnică a CENTROCOOP-ului : Brăila, b-dul Cuza nr. 138.

— Școala profesională a Sfatului popular regional : Brăila, str. Pietății nr. 1.

REGIUNEA HUNEDOARA

— Școlile profesionale ale Ministerului Industriei Metalurgice : Călan, str. Crișana nr. 1 ; Hunedoara, str. 23 August nr. 1.

— Școlile profesionale ale Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini : Cugir, str. 11 iunie nr. 5 ; Simeria, str. 23 August nr. 28.

— Școlile profesionale ale Ministerului Minelor și Energiei Electrice : Barza ; Deva, str. Horia nr. 201 ; Lupeni, str. Ella nr. 40 ; Petroșani, b-dul Republicii nr. 5 ; Zlatna, str. T. Vladimirescu nr. 10.

— Școlile profesionale ale Consiliului Superior al Agriculturii : Alba-Iulia ; Petrești.

— Școlile tehnice ale Consiliului Superior al Agriculturii : Galtiu ; Geoagiu.

— Școala profesională a Ministerului Comerțului Interior : Petroșani, str. 23 August nr. 6.

— Școala tehnică a CENTROCOOP-ului : Alba Iulia, str. Șipotului 6.

— Școlile profesionale ale Sfatului popular regional : Deva, str. Alexandru Sahia nr. 3 ; Alba-Iulia, str. Dobrogeanu Gherea nr. 11.

REGIUNEA IAȘI

— Școlile profesionale ale Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini : Bîrlad ; Iași, str. 13 Decembrie nr. 54; Pașcani.

— Școala profesională a Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei : Iași, str. Costache Negri nr. 46

— Școlile profesionale ale Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor : Iași, șoseaua Națională nr. 174; str. Aurel Vlaicu nr. 54.

— Școlile profesionale ale Consiliului Superior al Agriculturii : Frumușica, Hălăucești, Holboca, Huși, Miroslava, Negrești, Podul Iloaiei ; Tg. Frumos ; Vaslui, str. Eternității nr. 1 ; Vlădeni; Zorileni.

— Școlile tehnice ale Consiliului Superior al Agriculturii : Huși, str. Viticultori nr. 1; Iași, str. Viticultori nr. 2; Miroslava ; Podul Iloaiei ; Vaslui, str. Eternității nr. 1.

— Școala profesională a Ministerului Comerțului Interior : Iași.

— Școala tehnică a CENTROCOOP-ului : Vaslui, str. Gh. Lazăr nr. 12.

— Școala profesională a Sfatului popular regional : Iași, str. Sărăriei nr. 189.

REGIUNEA MARAMURES

— Școala profesională a Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini : Satu Mare, str. Mihail Eminescu nr. 1.

— Școala profesională a Ministerului Minelor și Energiei Electrice : Baia Mare, str. Victoriei nr. 154.

— Școlile profesionale ale Ministerului Economiei Forestiere : Satu Mare, str. Crișan nr. 1 ; Sighetul Marmației, Piața Mihail Roșu nr. 1.

— Școala profesională a Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor : Satu Mare, b-dul Republicii nr. 1.

— Școlile profesionale ale Consiliului Superior al Agriculturii : Carei, str. Luminii nr. 8 ; Cehul Silvaniei ; Negrești.

— Școala tehnică a Consiliului Superior al Agriculturii : Satu Mare, str. Libertății nr. 20.

— Școlile profesionale ale Sfatului popular regional : Carei, str. Vidder nr. 7 ; Satu Mare, str. Prutului nr. 10.

REGIUNEA MUREȘ-AUTONOMĂ MAGHIARĂ

— Școala profesională a Ministerului Minelor și Energiei Electrice : Miercurea-Ciuc, str. Petőfi Sándor nr. 38.

— Școala profesională a Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei : Tîrnăveni, str. Republicii nr. 30.

— Școala profesională a Ministerului Industriei Ușoare : Tg. Mureș, str. Gheorghe Lazăr nr. 13.

— Școlile profesionale ale Ministerului Economiei Forestiere : Gurghiu, Tg. Mureș, Piața Eroilor Sovietici nr. 15.

— Școlile profesionale ale Consiliului Superior al Agriculturii : Dumbrăvioara ; Lazarea ; Miercurea-Ciuc ; Odorhei, str. Arpad 12 ; Reghin ; Sărmaș ; Tîrnăveni.

— Școlile tehnice ale Consiliului Superior al Agriculturii : Iernut ; Odorhei, str. Arpad nr. 12 ; Tg. Mureș, str. Kossut Lajos nr. 108.

— Școala profesională a Ministerului Comerțului Interior : Tg. Mureș, str. Călimanului nr. 1.

— Școlile profesionale ale Sfatului popular regional : Gheorghieni ; Tg. Mureș, Piața Republicii nr. 30 ; str. Victor Babeș nr. 11 ; Odorhei, str. Pirîului nr. 24. Topliță.

REGIUNEA OLTENIA

— Școlile profesionale ale Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini : Craiova, strada Silcului nr. 220 ; calea București nr. 294 ; Tr. Severin, str. Tg. Jiu nr. 7.

— Școala profesională a Ministerului Minelor și Energiei Electrice : Craiova, str. Pavlov nr. 99.

— Școlile profesionale ale Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei : Craiova, str. Cornitoiu nr. 26-28 ; Tg. Cărbunești.

— Școala profesională a Ministerului Industriei Alimentare : Craiova, str. Mihai Viteazul nr. 2.

— Școala profesională a Ministerului Economiei Forestiere : Tg. Jiu.

— Școlile profesionale ale Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor : Craiova, str. Unirii nr. 132 ; str. Lotru nr. 14 ; Tr. Severin, b-dul Republicii nr. 3.

— Școlile profesionale ale Consiliului Superior al Agriculturii : Băilești, str. Revoltei nr. 4 ; Balș, str. N. Bălcescu nr. 55 . Bîrca ; Calafat, str. V. I. Lenin nr. 2 ; Caracal, str. V. Alecsandri nr. 8 ; Circea ; Corabia, str. Florea Geara nr. 1 ; Craiova, str. Castanilor nr. 13 ; Filiași, str. V. I. Lenin nr. 103 ; Obîrșia de Cîmp ; Segarcea ; Simian ; Strehaia, str. Gării nr. 1 ; Vînju Mare.

— Școlile tehnice ale Consiliului Superior al Agriculturii : Bechet ; Bîrsești ; Calafat, str. V. I. Lenin nr. 2 ; Caracal, str. V. Alecsandri nr. 15 ; Halînga.

— Școala profesională a Ministerului Comerțului Interior : Craiova, str. Brestei nr. 22-24.

— Școala profesională a UCECOM-ului Craiova, str. George Enescu nr. 10.

— Școala tehnică a CENTROCOOP-ului : Caracal, str. Karl Marx nr. 3.

— Școala profesională a Sfatului popular regional : Craiova, str. Sf. Gheorghe Nou nr. 2.

REGIUNEA PLOIEȘTI

— Școlile profesionale ale Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini : Ploiești, str. Traian nr. 28 ; Plopeni, str. V. I. Lenin nr. 6 ; Sinaia, calea București nr. 13 ; Tîrgoviște, str. Lt. Stancu nr. 35.

— Școlile profesionale ale Ministerului Minelor și Energiei Electrice : Filipeștii de Pădure, str. 1 Mai nr. 3 ; Cîmpina, str. Griviței nr. 1.

— Școlile profesionale ale Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei : Bușteni, str. Caraiman nr. 40 ; Cîmpina, str. Griviței nr. 91 ; Moreni, str. V. I. Lenin nr. 46 . Ploiești, b-dul Petrolului nr. 59 ; Teleajen ; Tîrgoviște, b-dul Castanilor nr. 50.

— Școlile profesionale ale Ministerului Industriei Construcțiilor : Fieni ; Scăeni.

— Școlile profesionale ale Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor : Buzău, str. Banghereanu nr. 32-34 ; Ploiești, str. Văleni nr. 144 ; Tîrgoviște, str. Pîrvan Popescu nr. 12.

— Școlile profesionale ale Consiliului Superior al Agriculturii : Bărcănești ; Filipești-Tîrg ; Buzău, str. Crizantemelor nr. 17 ; Nucet ; Pogoanele ; Smeieni ; Stîlpu.

— Școlile tehnice ale Consiliului Superior al Agriculturii : Mizil, str. Mihai Bravu nr. 136 ; Rîmnicu-Sărat, str. N. Bălcescu nr. 2 . Nucet ; Tîrgșorul Nou ; Valea Călugărească ; Voinești ; Buzău, str. Crizantemelor nr. 17.

— Școala profesională a Ministerului Comerțului Interior, Ploiești, str. Vornicul Boldur nr. 3

— Școlile profesionale ale UCECOM-ului : Breaza, str. Republicii nr. 25 ; Ploiești, str. Vasile Lupu nr. 23.

— Școala profesională a CENTROCOOP-ului — Ploiești, str. Republicii nr. 2.

— Școala tehnică a CENTROCOOP-ului — Buzău, str. Episcopiei nr. 1.

— Școala profesională a Sfatului popular regional — Ploiești, str. Rudului nr. 24.

REGIUNEA SUCEAVA

— Școala profesională a Ministerului Minelor și Energiei Electrice — Iacobeni, str. Minelor nr. 2.

— Școala profesională a Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei — Suceava, calea Unirii nr. 131.

— Școala profesională a Ministerului Industriei Ușoare — Botoșani, calea Națională nr. 2.

— Școlile profesionale ale Ministerului Economiei Forestiere : Cîmpulung-Moldovenesc, str. 7 Noiembrie nr. 65 ; Suceava, calea Unirii nr. 31.

— Școlile profesionale ale Consiliului Superior al Agriculturii : Botoșani, str. Călugăreni nr. 15 ; Dorohoi, b-dul Victoriei nr. 110 ; Rădăuți, str. Tineretului nr. 9 ; Salcia ; Spătărești.

— Școlile tehnice ale Consiliului Superior al Agriculturii : Fălticeni, str. Maior Ion nr. 10 ; Pomîrla ; Rădăuți, str. Tineretului nr. 9 ; Șendriceni.

— Școala profesională a Ministerului Comerțului Interior — Botoșani, str. Marchian nr. 64.

— Școala profesională a CENTROCOOP-ului — Botoșani, calea Națională nr. 417.

— Școlile profesionale ale Sfatului popular regional : Cîmpulung Moldovenesc, str. 23 August nr. 48 ; Suceava, str. T. Vladimirescu nr. 15

CONCURS

Institutul agronomic „Dr. Petru Groza" din Cluj anunță concurs pentru ocuparea următoarelor posturi didactice :

Facultatea de agricultură

1) Asistent la catedra de topografie și îmbunătățiri funciare, poziția VII/7 ;

2) Asistent la catedra de mecanizare a agriculturii, disciplina mecanizarea și electrificarea fermelor zootehnice, poziția VIII/6 ;

3) Asistent la catedra de mecanizare a agriculturii, disciplina mecanizarea și electrificarea fermelor zootehnice, poziția VIII/10 ;

4) Asistent la catedra de economia și organizarea I.A.S., disciplina organizarea I.A.S., poziția X/7.

Facultatea de medicină veterinară

1) Asistent la catedra de zootehnie specială, disciplina bovine-ecvine, poziția XVI/6 ;

2) Asistent la catedra de anatomie, histologie și embriologie, disciplina anatomia animalelor domestice, poziția XVII/6 ;

3) Asistent la catedra de anatomie, histologie și embriologie, disciplina anatomia animalelor domestice, poziția XVII/11 ;

4) Asistent la catedra de fiziologie și fiziopatologie, disciplina fiziopatologie, poziția XVIII/9 ;

5) Asistent la catedra de patologie și clinica bolilor infecțioase, disciplina anatomie patologică, poziția XIX/12 ;

6) Asistent la catedra de patologie și clinica bolilor infecțioase, disciplina tehnologie și expertiză, poziția XIX/14 ;

7) Asistent la catedra de semiologie și patologie medicală, disciplina semiologie, poziția XX/5 ;

8) Asistent la catedra de semiologie și patologie medicală, disciplina igienă, poziția XX/8 ;

9) Asistent la catedra de semiologie și patologie medicală, disciplina parazitologie, poziția XX/10 ;

10) Asistent la catedra de chirurgie, disciplina chirurgie, poziția XXI/5 ;

11) Asistent la catedra de chirurgie, disciplina reproducție, poziția XXI/7 ;

12) Preparator la catedra de chimie, disciplina chimie generală și biologică, poziția XIII/13 ;

13) Șef de cabinet la catedra de limbi moderne, disciplina limba engleză, poziția XI/8.

Cererile pentru înscriere la concurs se vor înainta, în termen de o lună de la publicarea prezentului anunț, la rectoratul Institutului agronomic „Dr. Petru Groza" din Cluj, strada Mănăștur nr. 3, telefon 24—10, 24—11; 24—12, însoțite de următoarele acte : copie legalizată de pe actul de studii din învățămîntul superior, inclusiv anexa diplomei; lucrările științifice într-un exemplar; certificat de caracterizare a activității profesionale și obștesti eliberat de instituția unde funcționează candidatul; certificat de vechime în muncă ; memoriu de activitate ; autobiografie.

Cei ce funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris rectorului instituției respective înscrierea la concurs. Data concursului va fi anunțată candidaților ulterior.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București. Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și la difuzorii voluntari din unitățile de învățămînt. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii, Piața Scînteii București.

40 132